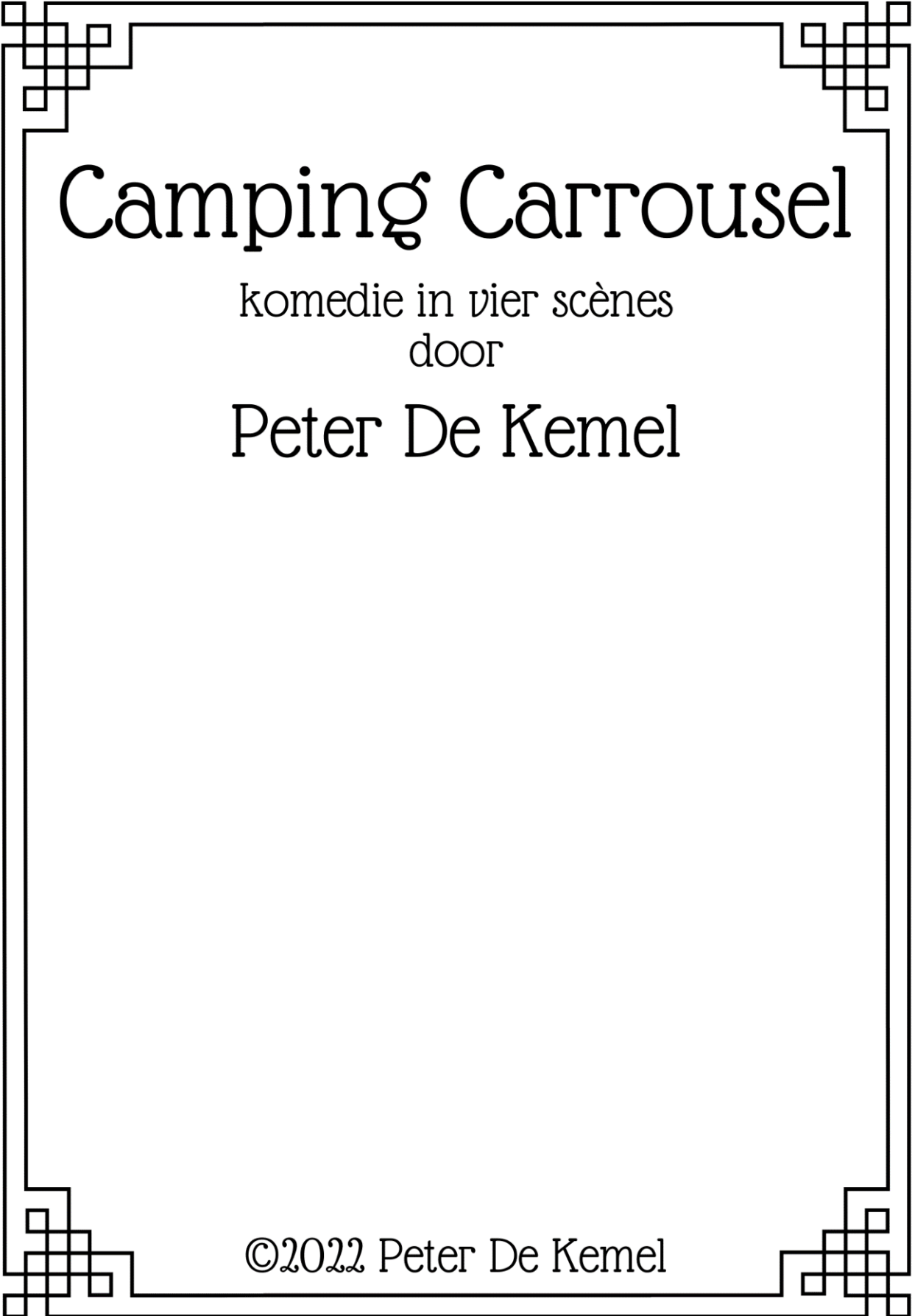

Camping Carrousel

komedie in vier scènes
door

Peter De Kemel

©2022 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be
www.peterdekemel.com

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2022 Peter De Kemel

Camping Carrousel

Komedie in 4 scènes

Door Peter De Kemel

Personages:

Vicky Segers, eigenares van de camping, 38
André Verstraete, camionchauffeur, 55
Agnes Verstraete, zijn vrouw, poetsvrouw, 51
Debby Moerman, religieuze activiste, 45
Jannie De Vries, Nederlandse, kapster, 45
Jacoba Dijkstra, Nederlandse, collega kapster, 40
Ronny De Vis, fitnesscoach, 35
Anja Hendrickx, kinderverzorgster, 30

Tijdsverloop:

Eerste scène, vrijdag 15 augustus, 07u45
Tweede scène, vrijdag 15 augustus, 09u30
Derde scène, vrijdag 15 augustus, 21u30

Decor:

Het stuk speelt zich af op camping ‘Zomerrust’ te Blankenberge op een terrein waar twee campinghuisjes staan.

De campinghuisjes staan verticaal opgesteld zowel links als rechts van het podium en staan op houten blokken, ongeveer veertig centimeter van de grond.

De twee campinghuisjes zijn identiek van grootte en vorm. Ze zijn groen geschilderd met rode deuren en ramen. Links van het podium staat campinghuisje nr. 71, dat al jaren wordt gehuurd door de familie Verstraete.

Ongeveer in het midden zit de toegangsdeur, links van de toegangsdeur het raam van de living. Rechts van de toegangsdeur zit een raam van de slaapkamer, iets verderop een klein raampje van de badkamer. Rechts naast het campinghuisje staat een klein hokje met een deur, een fietsbergplaats.

Rechts van het podium staat campinghuisje nr. 69, dat door de campingeigenaar aan verschillende mensen wordt verhuurd. Ongeveer in het midden zit de toegangsdeur, rechts van de toegangsdeur het raam van de living. Links van de toegangsdeur zit een raam van de slaapkamer, iets verderop een klein raampje van de badkamer. Links naast het campinghuisje staat een klein hokje met een deur, een fietsbergplaats.

Op de campinghuisjes hangt aan de voorzijde het huisnummer.

De scène wordt verticaal in het midden verdeeld door een draad van ongeveer een halve meter hoog, waardoor de twee campingshuisjes een eigen voortuintje hebben. In het midden van die verticale afsluiting zit een hekje zodat de bewoners vlot het voortuintje van hun burens kunnen inkomen. In beide voortuintjes staat telkens een klein tuintafeltje met drie tuinstoelen en een parasol. Het domein van de twee campingshuisjes wordt achteraan afgesloten met een houten omheining. In de houten omheining zit, zowel in het voortuintje van nr. 69 als in dat van nr.71 een deur.

Vooraan de scène over de volledige breedte is een wandelpad van ongeveer een meter diep. Dit is een publiek pad.

Achter het wandelpad bevindt zich een draad van een meter hoog. Het bakent het domein van de twee campingshuisjes af met de openbare wandelpad. In de omheining zit langs beide zijden een klein hekje dat toegang geeft tot het domein van de campingshuisjes.

Typering personages

Vicky Segers, 38, eigenares van de camping

Vicky is een vrijgezelle vrouw. Ze draagt kledij uit de jaren '80.

Ze draagt een pastelkleurige T-shirt met kinderlijke print op, een hoge afgewassen short en fleurige sportschoenen. Haar haar zit vast in meerdere staartjes, ze draagt fel roze lippenstift. Haar spulletjes zitten in een kleurrijke fanny pack. Ze is steeds op stap met haar elektrische step. Ze is uitbundig en vrolijk met een kinderlijk kantje. Ze staat steeds klaar staan om iedereen te helpen, maar op die momenten blijkt dat ze niet altijd verstandig genoeg is om die hulp aan te bieden. Ze is een graag gezien figuur doordat ze steeds van goede wil is en geen onknappe verschijning is.

André Verstraete, 55, camionchauffeur

André is niet al te groot, en eerder een beetje mollig. André draagt een witte marcel en fel gekleurde zwemshort met niet modieuze sandalen. André loopt vaak met een pintje of duvel in de hand. Hij is de goedzak die het hevige temperament van zijn vrouw goed kan relativeren. Door nooit in te gaan tegen de grillen van Agnes, kan hij hele dagen zijn zin doen. André doet alles steeds rustig aan, heeft in tegenstelling tot Agnes met iedereen een goede relatie. Door zijn gemoedelijkheid komt iedereen graag bij André langs, en wordt André betrokken in allerlei situaties, tot ongenoegen van zijn vrouw Agnes.

Agnes Verstraete, zijn vrouw, 51, poetsvrouw

Agnes maakt zicht graag op. Ze ziet er steeds erg verzorgd uit. Ze heeft lange blond gekleurde haren, draagt een donkere fond de teint met fel gegrimeerde ogen en een lichtroze blinkende lippenstift om te contrasteren. Ze draagt een strakke legging in panterprint, een T-shirt waar grote blinkende woorden op gedrukt staan en teenslippers bekleed met diamantjes. Agnes komt uit een laaggeschoold milieu waarbij overspel en alcohol dagelijks aan de orde waren. Ze verdraagt andere vrouwen moeilijker en heeft graag het laatste woord.

Debby Moerman, 45, religieuze activiste

Debby heeft lange donkerblonde haren die strak naar achter zijn gebonden. Ze heeft uitgesproken vrouwelijke rondingen, die netjes verstopt zitten in een oubollige zomerjurk met knoopjes, grote bloemen en kwartmouwtjes. Ze draagt stevige stapsandalen. Debby was ooit een prostituee met een vurig uitgesproken karakter. Ze heeft haar leven over een andere boeg gegooid, en spreekt even rustig en afgemeten als ze eruit ziet... tot ze wordt uitgedaagd of haar geduld verliest, dan komt de oude Debby naar boven die een minder beschaafd taaltje spreekt.

Jannie De Vries, 45, Nederlandse kapster

Jannie is een uitbundige, vrolijke, openhartige Nederlandse dame. Ze heeft een vol vrouwelijk figuur, en laat dat ook graag zien. Jannie draagt een korte jeans rok, en een opvallend roze topje met flinke decolleté. Jannie heeft blonde gekrulde haren, draagt opvallende make up met felle roze lippen.

Jacoba Dijkstra, 40, Nederlandse collega kapster

Jacoba is de beste vriendin van Jannie. Ze is helemaal niet zo uitbundig, eerder afwachtend maar neemt geen blad voor de mond. Jacoba is een knappe verschijning, ze is slank en heeft lange, stijle, zwarte haren. Jacoba ziet er niet alleen een Hollywood ster uit, maar gedraagt zich ook zo. Terwijl Jannie openhartig met iedereen kennis maakt, kijkt Jacoba eerder neer op de andere campinggasten. Jacoba draagt een strakke rode korte jurk, en draagt rode lippenstift. Ze komt onbereikbaar over, door haar eerder koele uitstraling. Jacoba blijkt echter steeds jaloers te zijn op haar vriendin Jannie, en speelt dit ook uit.

Ronny De Vis, 35, fitnesscoach

Ronny heeft een hoog Johny gehalte. Hij voelt hem de ‘Sylvester Stallone’ van de camping, maar komt wat looks... en spieren te kort. Hij draagt een losse sportshort met een strak mouwloos shirt met opvallende tekst op. Hij draagt sportschoenen met witte sokken. Ronny wisselt wekelijks van vriendin, en dat is geen nieuws op de camping. Deze week neemt hij Anja mee, een jongedame die hij begeleidt in de fitness.

Anja Hendrickx, 30, kinderverzorgster

Anja is stapelgek op Ronny. Anja is een lieve jongedame, aan de eerder naïeve kant. Zij gelooft dat dit eerste uitje met Ronny zal leiden tot een vaste, sterke relatie. Anja is eerder sportief gebouwd, ze draagt steeds een kleurrijke lange sportlegging met een assorti topje en sportschoenen. Haar haren zitten vast in een staart. Anja draagt geen uitgesproken make-up.

EERSTE SCÈNE

Vrijdag 15 augustus 07.45.

De camping is verlaten. Voor het campinghuisje van de familie Verstraete, nr. 71, staat een gereedschapskoffer. Na enkele ogenblikken gaat de voordeur van campinghuisje nr. 71 open en verschijnt Agnes. Ze draagt een satijnen peignoir met panterprint en teenslippers bekleed met diamantjes.

AGNES: André?

Er komt geen reactie.

AGNES: Andréééé!!!

Voor de kijker is het niet meteen duidelijk waar de 'Ja' van André vandaan komt.

ANDRE: Ja?

AGNES: Waar zit gij?!

ANDRE: Hier.

AGNES: Waar? Hier?

ANDRE: *Hij komt, liggend op zijn rug, van onder campinghuisje nr. 71 gekropen. Hij draagt een felgekleurde zwemshort. Een wit marcelleke en niet modieuze sandalen.*

AGNES: Wat zit gij daar onder dat vakantiehuis te doen?

ANDRE: Den afloop van den douche zit verstopt.

AGNES: En is 't nu opgelost?

ANDRE: Het is nog niet opgelost, nee.

AGNES: En weet ge al wat dat het probleem is?

ANDRE: Ik weet nog niet wat dat het probleem is, nee.

AGNES: En daarom is het dus ook nog niet opgelost.

ANDRE: Het is nog niet opgelost omdat... omdat ik naast dienen afvoer in slaap gevallen ben.

AGNES: Omdat... En gij vindt dat normaal. Ge kruipt onder dat vakantiehuis en in plaats van het probleem op te lossen, legt ge er u bij te slapen. En ge zijt zeker als ik daar onder kruip, dat ik daar geen leeggoed van Duvel ga vinden.

ANDRE: Hebt ge mij nodig?

AGNES: Wie peinst ge gaat er mijne rug wassen?

ANDRE: Ge kunt u nu niet douchen, want voor te douchen moet ge water laten lopen en den afvoer zit verstopt. Ik moet eerst nen vise-grip pakken en dienen afvoer opendraaien voor te weten wat...

AGNES: Op uw nuchter maag al ne keer nen tik van nen vise-grip tegen uw ster gehad?

ANDRE: Ge zijt weer met uw agressief been uit uw bed gestapt zeker. Den afvoer zit verstopt. Ja?

AGNES: En in plaats van hem te maken, hebt ge er u bij leggen slapen. Ja? Wat peinst ge? Dat ik heel den dag ga lopen stinken?

ANDRE: Dan gaat ge u vandaag maar ne keer gaan douchen in den openbaren douche hé.

AGNES: Ziet van hier, dat ik mij ga wassen in nen douche waar dat er voor mij nen Hollander in gestaan heeft.

Via de rechtse zijkant van het podium komt Vicky met een elektrische step op de wandelweg voor de campinghuisjes aangereden. Ze draagt een pastelkleurige T-shirt met kinderlijke print op, een afgewassen short en fleurige sportschoenen. Haar haar zit vast in meerdere staartjes, ze draagt fel roze lippenstift. Haar spulletjes zitten in een kleurrijke fanny pack. Ze stopt bij campinghuisje nr. 69. Ze bemerkt André en Agnes. Ze steekt haar hand op.

VICKY: Terwijl ze enthousiast wuift. **André.** Nu heel wat minder enthousiast en zonder wuiven. **Agnes.**

AGNES: Vrij koel. **Vicky.**

ANDRE: Hij gaat naar de omheining tussen de twee campinghuisjes in, richting Vicky. Ah, Vickytje, ge zijt er vroeg bij vandaag. Als ik iets kan doen voor u.

AGNES: Zoudt ge niet beter eerst dienen afvoer maken?

ANDRE: Als ik, achter dat ik onzen afvoer gemaakt heb, iets kan doen voor u.

VICKY: *Lacht stupide.* Ja. Jaaa. Ik heb nog een karweitje dat dringend moet gebeuren. Dus moest ge in de loop van den dag...

AGNES: Dat gaat niet gaan.

ANDRE: Ah nee?

AGNES: Nee. Doordat onzen afvoer verstopt zit, kan hij hem niet douchen en gaat hij heel den dag door lopen stinken.

VICKY: Ah oei, ja... Dan... Morgen misschien ne keer?

ANDRE: *Tot Agnes.* Ik ga dat probleem van dienen afvoer wel oplossen hé.

AGNES: En weet ge ook al wanneer? *Op dezelfde toon als Vicky.* ‘Morgen misschien ne keer?’

VICKY: Moest ge mij willen excuseren, maar ik moet... *Ze stapt naar campinghuisje nr. 69 toe.*

AGNES: *Ze komt naar de omheining tussen de twee campingshuisjes in. Zeg, dingske...*

ANDRE: *Vicky heet ze.*

AGNES: *Ze draait zich om en kijkt hem misnoegd aan.*

ANDRE: *Heel behoedzaam. Ge kunt natuurlijk ook dingske zeggen.*

Vicky doet alsof ze het niet gehoord heeft en is ondertussen bij de deur van campingshuisje nr. 69. Ze opent deze en gaat campingshuisje nr. 69 binnen.

AGNES: **Dingske!!!**

Er komt geen reactie.

AGNES: **Zeg, dingske...!** *Ze stapt koleriek over de tussenomheining heen en gaat op weg naar de deur van campingshuisje nr. 69.*

ANDRE: *Hij wil eveneens over de omheining stappen. Hij bedenkt zich, doet een paar stappen achteruit, neemt een aanloop en springt zo over de tussenomheining heen.*

AGNES: *Ze praat in de deuropening van campingshuisje nr. 69. Dingske?!*

VICKY: *Ze verschijnt in de deuropening van campingshuisje nr. 69. Hebt ge mij nodig?*

AGNES: **Nodig? Ik heb u niet nodig, nee.**

ANDRE: *Hij komt dichterbij de deuropening van campingshuisje nr. 69.*

AGNES: *Ze kijkt om naar André en duwt hem iets verder weg. En gij hebt haar ook niet nodig. Ik was gewoon curieus voor te weten of dat het hier nog azo stinkt.*

VICKY: *Ietwat gepikeerd. Alles werd door een gespecialiseerde firma gereinigd en ontsmet.*

AGNES: **Dat was wreed waar. Azo stinken!! Ik had gepeinsd dat die stank daar voor eeuwig en drie dagen ging blijven inhangen. Maar ja, z' hebben hier ook wel alle twee volle veertien dagen doodgelegen in dat bed. Georges en Clara. w' Hebben hier al veel meegemaakt op de camping, maar dat was een attractie buiten categorie dat. De gazetten stonden der vol van.**

VICKY: **Ja, dat was dikke miserie dat.**

AGNES: **Maar z' hebben wel een schone dood gehad hé. 's Avonds samen gaan slapen. 's Nachts samen doodgegaan en drie weken daarachter samen in den oven.**

ANDRE: *Amusant tot Vicky. In ons huwelijkscontract staat er wel dat zij een jaar of vijf voor mij moet doodgaan, hé wijveke.*

AGNES: **Zoudt ge, in plaats van hier te staan zeveren, niet beter dienen afvoer ontstoppen.**

ANDRE: *Tot Vicky. Onzen afvoer van ons douche zit verstopt en...*

AGNES: *Ze vult André zijn zin op een beslissende toonaard aan. ...En ik ga hem nu eerst en vooral ontstoppen.*

ANDRE: *Ietwat kruiperig. En ik zou hem nu beter eerst en vooral ontstoppen.*

AGNES: Allee, wipt u maar over dienen draad.

ANDRE: *Hij neemt zijn aanloop en springt over de tussenomheining. Hij kijkt nu om naar Vicky. Ik ben nogal een beetje van nen atleet hé, Vickykje. Hij gaat naar zijn gereedschapskoffer.*

AGNES: We gaan direct ne keer kijken hoe slap dat ge zijt als ge onder dat vakantiehuis moet kruipen.

VICKY: Moet hij...?

AGNES: Ge moet er niet teveel compassie mee hebben, anders is ter geen huis meer mee te houden.

ANDRE: *Hij heeft uit zijn gereedschapskoffer een vise-grip genomen en gaat nu op zijn rug voor campingshuisje nr. 71 liggen. Ik zie u dan morgen, hé Vickykje.*

AGNES: *Terzijde. Lelijke mol. Tot Vicky. En is 't weer verhuurd?*

VICKY: Ja.

AGNES: En die mensen gaan geen last hebben van... *Ze komt met haar wijsvinger aan haar neus.*

VICKY: *Ietwat gepikeerd. Die gespecialiseerde firma heeft er echt voor gezorgd dat...*

AGNES: *Ze snuift lucht op. Oei, kan dat zijn dat ik toch nog een beetje...? Niet veel, maar als ge goed opsnuift, zo in de verte, in 't achterste van uwen neus... Pas op, 't was ook niet normaal hé. Ik ben als eerste binnengekomen als ze hier al veertien dagen doodlagen. Ik kan nochtans tegen een stootje. Maar niet te doen hé. Ik ben weer moeten buitengaan. Ik heb dan eerst mijnen neusdoek volgespoten met azo nen geurverfrisser voor in de wc, dat voor mijnen neus gehouden en zo ben ik er bij geraakt.*

VICKY: Ah ja, juist, gij waart diegene...

AGNES: *Ze ratelt aan een stuk door. Ze vult Vicky haar zin aan. ...Die ze gevonden heeft. Zal wel zijn. Had ik niet doorgehad dat er iets niet juist was, lagen ze daar misschien nog altijd. Volgens mij waren die naar hier op vakantie gekomen om samen dood te gaan. Brave mensen. Maar ze begonnen echt te missen. Sommige dagen stapten ze arm in arm achterwaarts naar 't winkelke op de camping. Ze waren zodanig verstrooid dat hij sommige dagen haar pillen inpakte en zij de zijne. En weet ge wat dat ik nog 't ergst van allemaal vond? Niemand miste hun. Geen kinders, geen familie. Ik kan mij niet voostellen dat ik hier zo veertien dagen dood zou liggen omdat er mij niemand mist. En dan die politie met al hun vragen. Ze doet de politie na. 'Hebben ze aangegeven dat ze beiden vierentwintig kalmeerpillen zouden slikken?' Ze is weer zichzelf. 'k Heb zelfs nooit doorgehad dat ze zenuwachtig waren. Ze doet weer de politie na. 'Hebt ge, vlak daarvoor, handelingen van iemand gezien dat wijst op een verdacht overlijden?' Ze is weer zichzelf. Wat zijn verdachte handelingen? Als ge uwen achtergebuur met een madam van den andere kant van de camping tussen donkeren en klaren in de mais ziet kruipen. Is dat een verdachte handeling? Als mijne vent tegen u Vickykje zegt, is dat verdacht?*

VICKY: André is gewoon nen charmante vent. Meer moet ge daar wel niet achter zoeken hé.

AGNES: Volgens mij moet hij daar dan vanmorgen mee opgestaan zijn. ... Het moet gebeurd zijn den dag achter dat wij naar huis vertrokken zijn voor onze Kevin zijn herexamen. Gelukkig dat hij maar negen van de twaalf vakken moest herdoen, want anders waren we misschien een maand in plaats van veertien dagen weggeweest en hadden zij hier, in de plaats van veertien dagen, een maand liggen stinken. En dan die gasten met hun witte overall aan en die plasticen zakken over hun voeten. Voor een efficiënt sporenonderzoek. Den helft van de camping had al binnen en buiten gelopen vooraleer dat zij arriveerden. En efficiënt dat hun sporenonderzoek geweest is.

VICKY: Zijt gij naar die begrafenis geweest?

AGNES: Zal wel zijn. Op d' eerste rij hebben we gezeten in de kerk. Ja, der moest iemand op d' eerste rij zitten, want die menskes hadden geen familie. Georges en Clara.

VICKY: En is Kevin meegekomen naar de camping?

AGNES: Hij gaat achter het weekend komen. Hij heeft tot verleden week herexamen gehad en hij was ter echt kapot van.

VICKY: En?

AGNES: Hij maakt serieuze vorderingen hé. Vorig jaar twaalf herexamens. Van de jaar had hij der maar negen niet meer. Spijtig genoeg heeft hij der maar aan drie kunnen meedoen. Migraine! Soms kan zijn hoofd een hele week lang op ontploffen staan. Daardoor gaat hij nu in september zijn tweede jaar voor den derde keer moeten doen. Maar ja, fluitje van een cent. Hij gaat er op zijn één been door zijn, zegt hij.

VICKY: Dus volgend jaar gaat ge twee volle maanden naar de camping kunnen komen. Hoelang komt gij nu al naar hier?

AGNES: Heel mijn leven. Ik was acht jaar als mijn moeder dat huizeke hier voor den eerste keer gehuurd heeft. Twee dagen achter dat zij dood was, stond dat huurcontract al op mijnen naam, en ben ik alle zomers blijven voortkomen. Mijn eerste lief heb ik hier op de camping leren kennen. ... En mijn tweede en mijn derde ook.

VICKY: En André...?

AGNES: Nee, dat is de zoon van de bakker. Zijn vader kwam altijd met brood bij ons thuis en had ne keer de griep. Zijn zoon kwam in zijn plaats en...

VICKY: Uw broodje was gebakken.

AGNES: Ja en negen maanden daarachter hadden we van twee pistolets, drie pistolets gemaakt. En hoelang loopt gij hier al rond?

VICKY: Mijn ouders zijn campingverantwoordelijke geworden als ik veertien jaar was.

AGNES: Ook al bijna veertig jaar.

VICKY: *Ietwat gepikeerd.* Ik word er volgende week wel nog maar achtendertig hé.

AGNES: Verdomme toch, mistel ik mij nu toch wel zestien jaar zeker. *Ze lacht enorm.* Maar leute dat wij hier al gehad hebben! En ene keer ook echt dikke misserie. Dat was dat jaar dat uw moeder iets begonnen was met mijn vader. Kunt ge u voorstellen moest dat spel doorgegaan zijn, dat wij nu stiefzusters waren?

VICKY: *Met een geforceerd lachje.* Eerlijk gezegd kan ik mij dat niet echt voorstellen, nee.

AGNES: Dat was nogal 't één en 't ander waar. Van het moment dat het donker begon te worden doken ze in die partij mais achter de camping. Heel de camping wist het, behalve mijn moeder en uw vader. Weet ge nog hoe dat het uitgekomen is?

VICKY: Ik weet dat niet meer, nee.

AGNES: Dienen boer ging zijne mais afrijden en hij vond uw moeders een soutien en mijn vaders onderbroek in zijne mais. Hij kwam bij ons kloppen voor te vragen of dat dat van iemand van ons was ... en 't was mijn moeder die de deur opendeed.

VICKY: Mijn ouders zijn toen gescheiden.

AGNES: De mijne niet, nee. Mijn moeder had daarvoor ook al twee keren een affaire had met den bakker.

VICKY: Uw moeder...

AGNES: Ja, met de vader van wie dat ik met de zoon getrouwd ben.

VICKY: Dienen bakker...

AGNES: Dat was gene gewone hoor. Die had op iedere put vis zitten. Als ter in de parochie nen kleinen geboren werd die absoluut niet op zijn vader trok, zei men altijd: ' 't Is enen van den bakker.' Pas op, nen mens is nooit honderd procent zeker over wie dat er zijn vader is hé. Peinst gij dat uw vader...?

VICKY: Moest ge mij nu willen excuseren, want ik moet... *Ze gaat op weg naar haar elektrische step.*

AGNES: Tuurlijk. Nen mens moet doen wat er gedaan moet worden.

VICKY: Ik laat wel die deur hier nog een beetje open staan.

AGNES: Zie kijk. Als ge eerlijk wilt zijn, ruikt ge de stank ook nog een beetje hé. Niet veel, maar als ge goed opsnuift, zo in de verte, in 't achterste van uwen neus.

VICKY: *Terwijl ze op haar elektrische step stapt.* Ge moet mij excuseren, maar ik moet nu echt naar het onthaal voor de nieuwe inschrijvingen. *Ze verdwijnt op haar elektrische step via de wandelweg voor de campingshuisjes via rechtse zijkant van het podium.*

AGNES: *Ze herhaalt op een seuterige toonaard Vicky haar:* 'Ik moet nu naar het onthaal voor de nieuwe inschrijvingen.' *Ze gaat naar de tussenomheining. Bekakt u niet, hé madam. z' Had al veel allure als ze kind was en 't is alleen maar erger geworden. Ze stapt koleriek over de tussenomheining heen.* En wat is haren job hier? De papieren van 'Te huur' aan de vensters plakken.

*Ze gaat naar campinghuisje nr. 71 en gaat ervoor op haar knieën zitten. Ze roept naar André die onder campinghuisje nr. 71 ligt. **Slaapt ge al?!***

ANDRE: *Off. Onder campinghuisje nr. 71. **Hé?!!!***

AGNES: *Of dat...?!*

ANDRE: *Off. Onder campinghuisje nr. 71. **Hé?!!!***

AGNES: *Of dat...?! **Blijf nog maar een beetje liggen!** Ze gaat via de voordeur campinghuisje nr. 71 binnen.*

ANDRE: *Off. Onder campinghuisje nr. 71. **Die sifon wilt niet lossen!! ... Zijt gij daar nog?!!***

AGNES: *Ze komt met een handdoek in haar hand via de voordeur uit campinghuisje nr. 71. Ze gaat voor het campinghuisje nr. 71 op haar knieën zitten. **Nee, 'k ben hier al weer!!***

ANDRE: ***Die sifon wilt niet lossen!!***

AGNES: ***Blijven proberen!!** Ze staat op, tilt haar rechterarm op en ruikt onder haar oksel. **Stinken of niet stinken, ik ga mij eerst een doucheke pakken.** Ze gaat naar de tussenomheining en stapt over de tussenomheining. Ze gaat via de voordeur campinghuisje nr. 69 binnen.*

Via de rechtse zijkant van het podium komt Debby Moerman, via de wandelweg voor de campinghuisjes, naar campinghuisje nr. 69 gestapt. Ze is 45 en draagt een oubollige zomerjurk met knoopjes, grote bloemen en kwartmouwtjes. Ze draagt stevige stapsandalen. Haar lange, donkerblonde haren zijn samengebracht in een dot. Aan haar hals hangt een ketting met daaraan, een voor het publiek zichtbaar, kruis. Ze draagt een tweeëneenhalf meter groot kruis met daarop de tekst: 'God is liefde'. Ze zet het kruis tegen de omheining. Ze tilt haar trui op en neemt een papier dat tussen de boord van haar rok vastzit. Ze leest wat er op het papier staat.

ANDRE: *Off. Onder campinghuisje nr. 71. **God...ver...domme!!!***

DEBBY: *Ze kijkt richting campinghuisje nr. 71. Ze ziet niks, maakt een kruisteken en kijkt terug naar haar papier.*

ANDRE: *Off. Onder campinghuisje nr. 71. **God...ver...domme!!!***

DEBBY: *Ze maakt opnieuw een kruisteken. Ze stapt naar het hekje van campinghuisje nr. 71, vrij choleriek duwt ze het hekje open. Ze gaat op haar knieën zitten voor campinghuisje nr. 71. **Moest het mogelijk zijn van al dat vloeken achterwege te laten!!!** Ze gaat terug rechtop staan naast het campinghuisje.*

ANDRE: *Off. Onder campinghuisje nr. 71. **Agnes?!! Zijt gij dat Agnes?!!** Terwijl hij met een drijfnat marcelleke en nat in zijn gezicht, op zijn rug van onder campinghuisje nr. 71 komt gekropen. Hij heeft een glas van Duvel dat nog halfvol is in zijn hand. Hij bemerkt nu dat het Agnes niet is. **Auw, verkeerd verbonden.***

DEBBY: *Ze wendt zich af van André.*

ANDRE: *Hij gaat rechtop staan en kijkt Debby op een niet begrijpende manier aan. Hij verplaatst zich even om haar vanuit een andere hoek te bekijken. Terzijde.*

Wat hebben ze nu losgelaten? Hij kijkt nu weer naar Debby. Ge... Ge moet mij pardonneren, maar... Maar 'k meende dat het mijn Agnes was, vandaar...

DEBBY: ... *Ze kijkt hem onbeweeglijk aan.*

ANDRE: **Die sifon schoot nu toch wel los zeker.**

DEBBY: ... *Ze blijft hem onbeweeglijk aankijken.*

ANDRE: **Dat die sifon van mijn douche... Eerst zat hij zodanig vast dat ik hem niet los kreeg en al met ne keer zat hij zodanig los dat... dat ik hem niet meer vastkreeg. Hij wijst op zijn nat marcelleke.**

DEBBY: ... *Ze blijft hem onbeweeglijk aankijken.*

ANDRE: *Al lachend. Als ge nat zijt, kunt ge zonder iets te doen weer droog worden. Maar als ge droog staat... Hebt ge meestal een Duvelke nodig voor... Hij drinkt zijn glas leeg.*

DEBBY: *Ze kijkt hem ietwat gedegouteerd aan. Ik ben op zoek achter huis nummer... Ze neemt haar papier en kijkt. ...negenenzestig.*

ANDRE: **Voor numero negenzestig moet ge hier naast zijn, juffrouw ... madam. 'k Kan een beetje moeilijk inschatten...**

DEBBY: *Ze kijkt hem gedegouteerd aan en stapt dan naar de wandelweg, bij haar kruis. Ze tilt haar kruis op.*

ANDRE: *Hij wijst op haar kruis. Gij zit wel met nen specialen hobby, hé juffrouw ... madam.*

AGNES: *Off. Uit campinghuisje nr. 69. Andrééééé!!!! Brengt mij ne keer een vers onderbroek!!!*

Debby en André kijken de richting van campinghuisje nr. 69 uit.

ANDRE: **Volgens mij staat ze in haar blote poep.**

DEBBY: **Gij... Gij kent haar**

ANDRE: **Spijtig genoeg wel, ja.**

DEBBY: **Zij woont daar en vraagt aan u om haar een onderbroek te brengen.**

ANDRE: **Nee nee, zij woont hier, maar ze doucht haar daar. Door dat ze hier woont, maar niet daar, ligt haar onderbroek niet daar, maar hier. Doordat ze haar onderbroek vergeten heeft hier, vraagt ze nu aan mij om ze te brengen, naar daar.**

DEBBY: **Waarom staat zij onder den douche in het huisje dat ik heb gehoord?**

ANDRE: **Omdat de sifon daar niet verstopt zit.**

DEBBY: **Ik hoop niet dat het de gewoonte is dat campingbewoners bij elkaar...?**

ANDRE: Broederlijk delen, dat moet ge toch wel kennen hé, juffrouw ... madam.

DEBBY: Juffrouw.

ANDRE: *Terzijde.* **Waarom ben ik nu niet verwonderd. Terug tot Debby. Numero ééenzeventig zou der ook geen problemen mee hebben moest numero negenezestig bij hem komen douchen.**

DEBBY: *Ze kijkt hem onbeweeglijk aan.*

ANDRE: **En moest ge in numero ééenzeventig komen douchen, krijgt ge der nen geroutineerden ruggenwasser bovenop.**

AGNES: *Duidelijk misnoegd. Off. Campinghuisje nr. 69. Andrééééé!!!*

ANDRE: **Volgens mij zou ik nu toch beter eerst met haar vers onderbroek naar daar gaan.** *Hij gaat via de voordeur campinghuisje nr. 71 binnen. Hij neemt zijn lege Duvelglas mee naar binnen.*

DEBBY: *Ze maakt een overdreven gebaar van onpasselijk worden.* **Ik mag er gewoon niet aan denken dat de hand van een dergelijk iemand over mijn...** *Ze schudt met haar hele lichaam van afkeer.*

ANDRE: *Hij komt via de voordeur uit campinghuisje nr. 71 met een onderbroek van het merk Sloggi in zijn hand. Hij stapt naar de tussenomheining toe. Hij stapt achteruit, neemt een aanloop en springt nu over de tussenomheining. Vlak voor hij campinghuisje nr. 69 binnengaat, draait hij zich om naar Debby.* **Draagt gij ook Sloggi's?** *Af via de voordeur van campinghuisje nr. 69.*

DEBBY: *Ze maakt een overdreven gebaar van onpasselijk worden. Gedegouteerd.* **Ah!**

Ronny De Vis is vijfendertig en een zeer sportief type. Hij draagt een losse sportshort met een strak, mouwloos shirt met opvallende tekst erop. Hij draagt sportschoenen met witte sokken. Hij loopt op de wandelweg voor de campinghuisjes van links naar rechts over het podium.

RONNY: *Hij praat tegen Debby die met haar rug naar de wandelweg staat.* **Goeiemorgen.** *Hij verdwijnt via de rechtse zijkant van het podium.*

DEBBY: *Ze schrikt en draait zich nu om met haar kruis in haar hand. Ze praat Ronny na.* **Goeiemorgen.**

ANDRE: *Hij komt via de voordeur van campinghuisje nr. 69 in het voortuintje.* **Voilà zie, moeder haar poep zit weer schoon verpakt.** *Hij gaat naar het hekje van campinghuisje nr. 69, bij Debby.* **Misschien goed om te weten: maar ik ben hier zo een beetje de klusjesman van de camping. Moest het dus zijn dat ge met een probleem zit, ik kom dat met plezier voor u oplossen.**

DEBBY: *Gedegouteerd.* **Ik hoop echt...**

RONNY: *Hij komt via de rechtse zijkant van het podium achterwaarts opgelopen en loopt over de wandelweg voor de campinghuisjes naar de linkse zijkant. Hij komt dan weer voorwaarts teruggelopen en stopt vlak voor Debby. Daar gaat hij op de grond liggen en begint te pompen.* **Eén. ... Twee.**

DEBBY: *Ze slaapt een kreet. Ah! Ze plaatst haar kruis tussen zichzelf en Ronny in.*

RONNY: *Drie. ... Vier. ... En vijf. Hij veert recht. En go! Hij loopt via de wandelweg voor de campinghuisjes via de rechtse zijkant het podium af.*

ANDRE: *De slappen noemen ze hem hier op de camping.*

DEBBY: *Ze draait zich nu om naar André.*

ANDRE: *Moest het dus zijn dat ge mee een technisch probleem zit...*

DEBBY: *Ze plaatst nu snel haar kruis tussen zichzelf en André in.*

AGNES: *Ze komt in de deuropening van campinghuisje nr. 69 met haar natte handdoek en een onderbroek in haar hand. Wie is dat?*

ANDRE: *De madam van negenenzestig.*

AGNES: *Mee of zonder kuisheidsgordel aan?*

DEBBY: *Het kan niet de bedoeling zijn dat gij continue gebruik maakt van de douche in het huisje dat door mij werd gehuurd. Ik heb er echt een probleem mee wanneer blijkt...*

AGNES: *Terzijde. Volgens mij heeft ze zelfs meer of één probleem.*

DEBBY: *Ge bedoelt?*

AGNES: *Tot Debby. Ik bedoel dat dat een noodgeval was, madam.*

ANDRE: *Juffrouw.*

AGNES: *Wat ‘Juffrouw’?*

ANDRE: *z’ Is nog op zoek. z’ Heeft de ware Jacob nog niet gevonden.*

AGNES: *Terzijde. Ironisch. En volgens mij gaat ze hem nog niet direct vinden ook. Tot Debby. Om alle misverstanden te vermijden: wij zitten mee een verstopping en doordat numero negenenzestig nog leeg stond, heb ik daar rap een douchke gepakt.*

ANDRE: *Ik heb haar dat ook zo geëxpliceerd. Ik heb haar gezegd dat, doordat de meeste hier al jaren op de camping verblijven, we mekaar helpen als ter hem een probleem voordoet. Ik heb haar ook gezegd dat, moest haar sifon verstopt zitten, zij dan zonder problemen bij ons kan komen douchen. En moest het zijn dat haar rug...*

AGNES: *Volgens mij wordt het tijd dat gij uwen autosleutel pakt en bij uw vrienden van de Gamma om nen nieuwe sifon gaat.*

ANDRE: *Moest het zijn dat ge mee een technisch mankement zit, komt ge maar bij André uit den éenenzeventig, hé juffrouw. Hij verdwijnt via de voordeur in campinghuisje nr. 71.*

DEBBY: *Creepy. Ze stapt met haar kruis resoluut naar campinghuisje nr. 69. Agnes die bij de ingangsdeur staat, doet een stap opzij. Het lukt Debby niet om met het grote kruis binnen te geraken. Ze plaatst het kruis dan maar tegen de gevel, gaat campinghuisje nr. 69 binnen en doet de voordeur dicht.*

AGNES: *Ze kijkt haar na. Wat... is... dat? 'k Hoop dat de stank van die twee die hier veertien dagen doodgelegen hebben tegen honderdvijftig per uur weerkeert.*

ANDRE: *Hij komt via de voordeur uit campinghuisje nr. 71 en gaat naar de wandelweg.*

AGNES: **Luistert in den auto maar ne keer naar de radio hé.**

ANDRE: **Waarvoor?**

AGNES: **Kwestie zeggen ze niet dat er ene ontsnapt is uit een instelling in de gemeente.**

ANDRE: **Zo erg zal het nu ook wel niet zijn zeker.**

AGNES: **Direct pleegt ze hier nen aanslag op de camping.**

ANDRE: **g' Hebt gij al zo dikwijls nen aanslag gepleegd... op mij.** *Hij verlaat via de wandelweg voor de campinghuisjes, via de linkse zijkant, het podium.*

AGNES: **Zorg maar dat ge de juiste sifon meehebt!**

RONNY: *Hij komt via de rechtse zijkant van het podium op de wandelweg gelopen. Hij loopt achterwaarts.*

AGNES: **Terzijde. Onze slappen is ook weer gearriveerd.**

RONNY: *Hij bemerkt Agnes en steekt zijn arm op. Hoi!*

AGNES: *Ze steekt op haar beurt haar hand op. Dag hoor.*

RONNY: *Hij komt naar haar toegelopen. Doelend op het feit dat ze op het domein van campinghuisje nr. 69 staat. Verhuisd? Hij blijft ter plaatse trappelen.*

AGNES: **Nee nee. Een klapke gedaan. Nieuwe geburen.**

RONNY: **En? Ze vallen mee?**

AGNES: *Ze komt op de wandelweg voor campinghuisje nr. 69. Zal wel zijn. Volgens mij is ze vrij van zonden. Ze sluit het hekje af.*

RONNY: *Hij begrijpt het niet. Uih...*

AGNES: **z' Is in den hoogsten hemel dat ze ons als geburen heeft.**

RONNY: **Top.**

AGNES: **Zeker dat.** *Ze steekt haar duim omhoog. ... Top.*

RONNY: **Ik vond het ouder koppel anders ook...**

AGNES: *Met een miniem lachje. Ja, die kunnen natuurlijk niet meer weerkeren, want die zijn verleden week in vlammen opgegaan. Dat is minder... Ze maakt een gebaar met haar duim omlaag. ...top dat. Ze hadden nogal een geurke achter gelaten.*

RONNY: **En nu?**

AGNES: **Zijn ze zo goed of volledig weggewaaid.**

RONNY: **En met André?**

AGNES: Hij zit met een lekkage.

RONNY: Last van prostaat?

AGNES: Nee nee, der mankeert vanalles aan, maar dat is nog oké. Ons douche. Problemen met de sifon.

RONNY: Klein probleem voor André, heeft hij zo bij elkaar geklust.

AGNES: Zeker dat. *Ze herhaalt overdreven zijn.* ‘Zo bij elkaar geklust.’ En met u? Alles onder controle?

RONNY: Ja, alles terug op orde. Marleen die is er niet meer. Onmiddellijk na ons verblijf hier in juli hebben we de relatie stopgezet.

AGNES: Ja, dat was ’t één en ’t ander hé. Hier naast de deur twee doden en achter den hoek een kortsluiting buiten categorie. Pas op, wij hadden dat eerst niet door hé. André komt binnen en hij zegt: ‘Meneer en madam De Vis gaan hun interieur vernieuwen, want der staan daar nen helen hoop spullen aan den draad.’ Ja, we konden wij natuurlijk niet weten dat zij al dat van u was buiten gezet had.

RONNY: Was een beetje gênant, ja. *Hij blijft altijd maar ter plaatse trappelen.*

AGNES: ’t Is maar met dat ik u ’s avonds in dat maisveld met een ander madam had zien gaan, dat we de link gelegd hebben met al dienen bazaar die langs den draad stond.

RONNY: Ik had op dat moment echt een luisterend oor nodig.

AGNES: *Overdreven. Speels.* En om mekaar beter te verstaan, hebt ge alle twee dan maar jullie onderbroek uitgedaan ook. Zeg, zou dat mogelijk zijn van ne keer nen moment stil te blijven staan? ’t Is maar dat dat wreed op mijn zenuwen werkt.

ANJA: *Ze komt via de linkse zijkant van het podium op de wandelweg gelopen. Ze is 30 en sportief gebouwd, ze draagt een kleurrijke lange sportlegging met een assorti topje en sportschoenen. Haar haren zitten vast in een staart. Ze bemerkt Ronny.* Ah, hier zijt ge. Ik was u kwijtgeraakt.

AGNES: Tot Ronny. Ze was verloren gelopen. En is dat...?

RONNY: Anja.

AGNES: Ah, Anja. *Fluisterend tot Ronny.* Dat is toch wel niet die met dat luisterend oor waar dat gij een paar weken geleden zonder onderbroek aan met in de mais gezeten hebt?

RONNY: Met een geforceerd lachje. Hei hei.

ANJA: Ze komt bij Agnes en Ronny. Scheelt er iets?

AGNES: Nee nee, der scheelt niets... Anja. En gij zijt de nieuwe madam van Ronny.

ANJA: Nee nee, wij zijn gewoon friends.

RONNY: Ik ben haar personal coach in het fitnesscentrum.

AGNES: *Al lachend tot Anja. En doet hij u goed stretchen? Ze doet een stretchbeweging. Ze spreekt het uit op haar manier. ‘Friends’. Ik heb ook nen ‘friends’. Den enen dag is ’t hij al wat meer ‘friends’ of den anderen.*

RONNY: Anja en ik zijn al altijd vrij close geweest.

AGNES: *Ze spreekt het weer uit op haar manier. ‘Close’. ‘Close ... friends’.*

ANJA: *Ze wijst op zichzelf. Vrijgezel. Ze wijst nu op Ronny. Sinds een paar weken niet meer in relatie.*

AGNES: Alle twee niets in uldre weg wilt ge zeggen.

ANDRE: *Hij komt via de linkse zijkant van het podium op de wandelweg gestapt. Hij bemerkt Ronny. Ah, hierzie, de Ronny. Ge zijt ook weer van de partij.*

RONNY: Dag, André.

ANDRE: Als we hier toekwamen heb ik nog tegen Agnes gezegd: ‘ ’k Ben benieuwd of dat we Ronny in augustus gaan weerzien.’ Ja, achter dat kortsluitingske van een paar weken geleden was dat wel geen evidentie hé.

RONNY: *Met een geforceerd lachje. Nee, dat... Ik heb Marleen uitbetaald waardoor dat het vakantiehuisseke nu volledig van mij is.*

ANDRE: En al een ander madam op ’t oog of...?

AGNES: Hij is ‘Close friends’ met Anja. Hij is haar persoonlijke stretcher.

RONNY: Ik ben haar personal coach in het fitnesscentrum.

ANJA: *Tot André. Anja.*

ANDRE: *Hij spreekt het ook uit op zijn eigen manier. ‘Close with Anja.’ En hebt ge haar al ne keer ’t maisveld getoond? Met al die regen staat hij hoog hoor dit jaar.*

AGNES: Die mensen doen wat dat ze willen hé zeg.

ANDRE: Zal wel zijn. Agnes en ik zijn ook ‘Close friends’ ... Af en toe ne keer. *Hij lacht met zijn eigen grap.*

AGNES: *Tot Anja. Ge moet er niet op letten. Hij is een beetje aan de simpele kant. En juist gelijk de Ronny, sportief, zie ik.*

ANJA: Ja. ’s Morgens voor ik naar het werk vertrek, heb ik er meestal al een bezoek aan de fitness opzitten. Ik denk dat ik morgenochtend ook maar eens de ochtendgymnastiek hier op de camping meepik. *Tot Agnes. Hebt gij der ervaring mee?*

AGNES: Met dat turnen hier op de camping. Ene keer en nooit niet meer.

ANJA: Te uitputtend?

AGNES: *Gepikeerd. Uitputtend! Ik ben wel twee keer slapper dan dat ik eruit zie hé. Voor dat ik mijnen dubbelen hernia gehad heb, ging ik twee keren per dag op de grond zitten en legde ik mijn benen zonder problemen in mijn nek. Tot André. Is ’t geen waar misschien?*

ANDRE: En die hernia, wanneer hebt jij dat gehad?

AGNES: Voor dat ik u leren kennen heb.

ANDRE: Natuurlijk is dat waar, wijveke.

AGNES: Zonder problemen; eerst mijn links en dan mijn rechts been in mijn nek. Is wat anders of dat turnen hier op de camping. Die keer dat ik geweest ben, zat ik naast zo een pretmadam van midden de dertig. Iedere keer als ze haar arms in de lucht stak, was ik er bijna aan. 't Was waarschijnlijk veertien dagen geleden dat ze haar nog ne keer gewassen had. *Tot André.* Is 't geen waar misschien?

ANDRE: Dat was wel voor dat ge mij leren kennen hebt hé.

AGNES: Ziet ge wel dat het waar is.

RONNY: *Geeft het gesprek snel een andere wending. Ik denk dat het tijd wordt dat wij ons gaan installeren. Eén, twee. Eén, twee. Hij begint te lopen en verlaat via de rechtse zijkant het podium.*

ANJA: *Ze haakt in en begint ook die richting uit te lopen. Eén, twee. Eén, twee. Bye. Ze verlaat het podium via de rechtse zijkant.*

AGNES: *Als ze aan het weglopen zijn. Bedenklijk. 'Close friends'. Straks mekaar inzepen onder de douche, ja.*

ANDRE: Zou zij ook nen Sloggi aanhebben?

AGNES: Zie maar dat dienen sifon gemaakt geraakt. Zijt gij al naar de Gamma geweest?

ANDRE: Ik was mijn portefeuille vergeten.

AGNES. *Ge zult nog ne keer uw hoofd vergeten. Ze gaat via het hekje van hun domein naar campinghuisje nr. 71. Slapoor. Ze gaat via de voordeur campinghuisje nr. 71 binnen.*

ANDRE: Voor 'Close with Anja' zou ik mij direct een stretchabonnement in de fitness pakken. *Hij loopt op dezelfde manier of dat Ronny en Anja zijn weggelopen naar het hek van de omheining van campinghuisje nr. 71 toe. Eén, twee. Eén, twee.*

André loopt naar campinghuisje nr. 71 toe wanneer Jannie met in elke hand een valies via de rechtse zijkant van het podium de wandelweg komt opgestapt. Jannie is 45, Nederlandse en een heeft een vol, vrouwelijk figuur. Ze draagt een korte jeans rok, en een opvallend roze topje met flinke decolleté. Ze draagt sleehak sandalen. Jannie heeft blonde gekrulde haren, draagt opvallende make up met felle roze lippen en een zonnebril. Ze kijkt naar de campinghuisjes en is duidelijk op zoek achter een huisje. Vlak voor André campinghuisje nr. 71 binnengaat, bemerkt hij haar.

ANDRE: E...nnnnn, in achteruit. *Hij loopt achterwaarts de wandelweg op tot bij Jannie. Eén, twee. Eén, twee. Moest het zijn dat ge achter iets op zoekt zijt; ik help anders met plezier zoeken hé.*

JANNIE: Ik heb huisie nummer negenenzestig gehuurd en ik denk... *Ze wijst op het bordje met het huisnummer op campinghuisje nummer 69.*

ANDRE: *Terzijde. En 't is dan nog een Hollandse ook. Hij praat nu in een grappig Hollands. Voor huisie nummer negenenzestig ben je aan het goeie adres, meisie. Hij wijst speels campingshuisje nr. 69 aan.*

JANNIE: *Ze lacht.*

ANDRE: *Hij praat Hollands. En voor hoelang...? Een weekie?*

JANNIE: *Twee weekies.*

ANDRE: *Hij praat Hollands. Twee...!! Draait zich even van Jannie weg. Hij praat weer zijn eigen taal. Dat gaat een jaar worden om nooit meer te vergeten.*

JANNIE: *En jij bent?*

ANDRE: *Draait zich terug naar Jannie. Hij praat Hollands. André. De buurman.*

JANNIE: *Oooh, jij bent... Fijn.*

ANDRE: *Speels. Theatraal. Hij praat Hollands. Voor mij is het ook 'fijn' dat jij voor de komende twee weekies mijn buurvrouw zult 'zijn'.*

JANNIE: *Ze steekt haar hand uit. Jannie.*

ANDRE: *Hij drukt haar de hand. Met een nederig, speelse hoofdbuiging. Hij praat Hollands. André. Ik ben hier zo een beetje de klusjesman van de camping. Mocht het dus zijn dat jouw man twee linkse hande heeft...*

JANNIE: *Sorry, happy single.*

ANDRE: *Hij praat weer zijn eigen taal. Gelukkig alleen. Wendt zich even af. Man man, dat gaat hier een echt boerenjaar worden. Hij kijkt terug naar Jannie.*

JANNIE: *Ik ben hier voor twee weekies op vakantie same met men collega uit de kapperszaak. Ook happy single.*

ANDRE: *Hij wendt zich terug af. Hij praat weer zijn eigen taal. Ze is hier met... Boerenjaar ... maal twee. Terug tot Jannie. Hij praat Hollands. Mocht je op de camping iets niet kunne vinde... De ervaren gids staat naast je.*

JANNIE: *Nou, goed om te wete. Ja... Dan ga ik mij nou maar eens effe installere.*

ANDRE: *Hij praat weer in zijn eigen taal. Moooo...mentje. Hij gaat snel naar het hekje van campingshuisje nr. 69 en opent het als een gentleman voor haar. Hij wijst naar het huisje.*

JANNIE: *Terwijl ze hem passeert op weg naar de ingangdeur van campingshuisje nr. 69 maakt ze een speelse hoofdbuiging.*

ANDRE: *Hij herhaalt haar beweging.*

JANNIE: *Ze opent de voordeur van campingshuisje nr. 69. Ze draait zich nog even om naar André en met een brede glimlach om haar mond wuift ze speels naar hem.*

ANDRE: *Hij wuift speels terug. Toedelo.*

JANNIE: *Ze gaat het campingshuisje nr. 69 binnen.*

ANDRE: *Al regent het veertien dagen aan één stuk door; dat kan hier echt meer kapot. Hij gaat speels naar het hekje en sluit het af.*

Via de rechtse zijkant van het podium komt Jacoba op de wandelweg gestapt. Jacoba is veertig en de collega van Jannie in de kapperszaak. Ze is een knappe verschijning, ze is slank en heeft lange, stijle, zwarte haren. Jacoba draagt een strakke rode korte jurk, zwarte pumps, rode lippenstift en een donkere zonnebril. Ze komt, al knabbelend op haar kauwgom, op de wandelweg richting André gestapt. André bemerkt haar niet meteen, daar hij met zijn rug haar richting uitstaat.

JACOBA: *Uitdagend, maar toch ietwat onderkoeld. Hello.*

ANDRE: *Hij wuift richting de voordeur van campinghuisje nr. 69. Praat Hollands. Hel... Hij bemerkt dat hij verkeerd is en kijkt nu achterom. Hij bemerkt Jacoba. Kijkt weer voor zich uit. Hij praat zijn eigen taal. Dat is echt wel de crème fraîche op de taart dat. Hij draait zich nu opnieuw om naar Jacoba. Speels, hij wuift naar haar. Hij praat Hollands. Helloooo!*

JACOBA: *Terwijl ze stevig op een kauwgom knabbelt. Sorry maar, misschien kan jij me wel effe helpen. Ik zoek een vrouw van...*

ANDRE: *Speels vult hij haar zin aan. Hij praat Hollands. ... Midde veertig. Niet te groot, niet te klein. Niet te dik, niet te dun. En met van die verhoogde sandaaltjes aan haar voete?*

JACOBA: *En jij bent?*

ANDRE: *Speels, ondeugend. Hij praat Hollands. De buurman van de vrouw met van die verhoogde sandaaltjes aan haar voete.*

JACOBA: *Ze steekt even kort haar hand op. Hoi. Jacoba.*

ANDRE: *Speels, ondeugend. Hij praat Hollands. Hij steekt zijn hand naar haar uit. André.*

JACOBA: *Ze geeft hem geen hand. Terwijl ze stevig op haar kauwgom knabbelt. Nou, leuk kennis met je gemaakt te hebben, André. Ze wijst op campinghuisje nummer 69. En dit is...?*

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Waar dat ge moet zijn, ja. Hij praat nu Hollands. Nummer negenezestig. Hij gaat naar het hekje en opent het. Als een gentlemen maakt hij een armgebaar dat ze het domein van campinghuisje nr. 69 kan opkomen.*

JACOBA: *Ze stapt met een air naar het hekje. Wanneer ze vlakbij André is, maakt ze een blaas met haar kauwgom en laat die knallen. Ze zet dan haar weg verder.*

ANDRE: *Hij praat in haar rug. Hij praat zijn eigen taal. Ah ja, uih... Mademoiselle. 'k Weet niet wie dat die madam is mee wie dat gij en uwe collega het huizeke gaan delen, maar die is ook al gearriveerd.*

JACOBA: *Ze draait zich bij de voordeur van campinghuisje nr. 69 om naar André. Vrij koel. Je hebt het over?*

ANDRE: *Hij praat in zijn eigen taal. Uw tante nonneke.*

JACOBA: *'Tante nonneke'?*

ANDRE: *Hij praat in zijn eigen taal. Allee, die die de zondag achter de mis de kerkstoelen weer recht zet.*

JACOBA: *Uit de hoogte. Ik denk dat je het effe verkeerd voor hebt. Ze verdwijnt via de voordeur in campingshuisje nr. 69.*

ANDRE: *Hij wuift speels naar haar. Doeiiii. Terwijl hij op weg gaat naar de voordeur van campingshuisje nr. 71. 'k Voel het aan mijnen Hernia: dat gaat hier niet kloppen. Hij is nu in het voortuintje van campingshuisje nr. 71.*

De deur van campingshuisje nr. 69 gaat open en Debby komt naar buiten gestapt, furieus zwaaiend met een papier in haar hand. Ze is terug haar waardigheid verloren en is meer de prostituee dan de halve non. Ze is zo met zichzelf bezig dat ze André niet opmerkt.

DEBBY: *Ze leest wat er op het papier staat terwijl ze rondstapt in het voortuintje van campingshuisje nr. 69. Hierbij bevestigen wij uw reservatie van campingshuisje nummer negenenzestig op Camping Zomerrust voor de periode van vijftien tot en met éénendertig augustus twintig tweeëntwintig. Boekingsdatum zestien januari. Betalingsdatum zeventien januari. ... Ik heb dus eerst geboekt, eerst betaald, en ben hier ook eerst gearriveerd.*

ANDRE: *Dat is al heel wat anders of nen verstopte sifon dat.*

JANNIE: *Ze komt uit de voordeur van campingshuisje nr. 69 gestapt met een papier in haar hand. Ze leest wat er op het papier staat. Hierbij bevestige wij uw reservatie van campingshuisje nummer negenenzestig op Camping Zomerrust voor de periode van vijftien tot en met éénendertig augustus twintig tweeëntwintig. Boekingsdatum achttien januari. Betalingsdatum vijftwintig januari.*

JACOBA: *Ze komt eveneens met een papier in haar hand uit de voordeur van campingshuisje nr. 69. Ze leest wat er op het papier staat. Vrij agressief komt ze vlak voor Debby staan. Hierbij bevestige wij uw reservatie van campingshuisje nummer negenenzestig op Camping Zomerrust voor de periode van vijftien tot en met tweeëndertig augustus twintig éénentwintig. Boekingsdatum achttien januari. Betalingsdatum vijftwintig januari.*

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Moest het zijn dat ge echt achterlijk zijt: Boekingsdatum zestien januari. Betalingsdatum zeventien januari. Ik heb dus eerst geboekt, eerst betaald, en ben hier ook eerst gearriveerd.*

JACOBA: *Ze komt vlak voor Debby haar neus staan. En wij zijn hartwerkende meide die dringend aan vakantie toe zijn. Vandaar dat we hier zijn en hier ook zulle blijve!*

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan Ze stapt weg bij Jacoba. Ah ja? Dat zullen we dan nog wel ne keer zien. Een overeenkomst is en blijft een overeenkomst. En ik heb dat vakantiehuis hier nodig als uitvalsbasis voor mijn geloofstochten aan de kust. Ja? Ze draait zich nu om naar Jannie en Jacoba en slaakt een hysterische kreet.*

De ingangsdeur van campingshuisje nr. 71 gaat open en Agnes verschijnt. Ze draagt een legging met panterprint. Een nauw aansluitende T-shirt met daarop in blinkende letters een slogan en teenslippers bekleed met diamantjes.

AGNES: Wat scheelt er met de die? Zit haren sifon ook verstopt?

ANDRE: Der zijn hier juist twee Hollandse coiffeuses gearriveerd die ook numero negenenzestig geboekt hebben.

AGNES: Een dubbele boeking. Hooo! Die Vicky met haar muizenverstand.

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Ze praat tegen André en Agnes terwijl ze weer in het voortuintje van campinghuisje nr. 69 komt gestapt. Moest ge tegen die twee Hollandse pretmadammen ne keer willen zeggen dat ze der niet moeten op rekenen dat ik toegevingen ga doen. Ze wendt zich af en slaakt opnieuw een hysterische kreet.*

AGNES: Ja hallo, die heeft het goed zitten toch. *Ze kijkt nu naar André.* Wat dat gij nu moogt doen is uw vriendinneke opbellen.

ANDRE: Vicky?

AGNES: Die met haar muizenverstand, ja.

ANDRE: En waarom...?

AGNES: Voor haar te zeggen dat ge een karweitje hebt voor haar.

ANDRE: Die gaat daar wel niet graag bij zijn hé.

AGNES: Die halve zotte hier ook niet hé. *Ze haalt zijn gsm uit zijn broekzak en zoekt het nummer van Vicky.*

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Ze draait zich om naar Agnes en André. Moest ge nu eerst en vooral aan die twee pretmadammen ne keer klaar en duidelijk willen zeggen dat ze der niet moeten op rekenen dat ik toegevingen ga doen.*

AGNES: Legt ne keer een andere plaat op hé zeg.

ANDRE: Vickytje. André hier. Zou dat mogelijk zijn dat...?

AGNES: Niet te veel rond de pot draaien hé. *Ze neemt zijn gsm af en praat nu zelf in de gsm. Dingske! g' Hebt het weer gekunnen hé. Allee nee, hebt nog maar ne keer bewezen dat ge het niet kunt. ... 'Wat dat het probleem is?' Dat ge numero negenzestig dubbel verhuurd heb, dat is het probleem. ... Ze doet de schaapachtige toonaard waarmee Vicky heeft geantwoord na. 'Maar dat kan niet.' Volgens de madam van Jezus wel. ... Ze herhaalt op een schaapachtige toonaard weer Vicky haar antwoord. 'Maar dat kan niet.' Weet ge wat: Springt daar maar direct op uw trottinette en kom het hier maar oplossen.*

ANDRE: En?

AGNES: *Ze duwt de gsm af en geeft hem terug aan André. Ze gaat hier direct gaan zijn. Niet dat dat veel aan de situatie gaat veranderen, maar...*

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Ze komt bij André en Agnes. Ze neemt André zijn gsm uit zijn hand en reikt hem hem opnieuw aan. Ge kunt ze nu al zeggen dat ik ga eisen dat hun contract direct verbroken wordt.*

ANDRE: *Hij neemt zijn gsm aan en steekt hem in zijn broekzak. En waarom dat van hun en niet dat van u?*

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Omdat mijn contract als eerste was afgesloten, ja. Ge kunt niet iets verhuren wat dat al verhuurd is. Ik blijf, zij vertrekken.*

ANDRE: Of zij blijven en gij gaat.

AGNES: *Tot André. Gaat gij u der nu ook al beginnen mee moeien.*

ANDRE: Ze kunnen geen ander huizeke krijgen, want aan den bureau hangt er een plakkaatje met: ‘Volzet’.

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Volzet?!!*

JACOBA/JANNIE: Volzet?!!

AGNES: Volzet. Geen plaats niet meer.

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Dat vakantiehuis is voor mij wel den ideale uitvalsbasis om...*

AGNES: *Tot André. Uitvalsbasis. Ziet ge wel! ’k Heb het u gezegd dat ze nen aanslag ga plegen hé!*

DEBBY: *Ze houdt haar personage van prostituee aan. Ik heb dat hier gehoord omdat die camping centraal gelegen is. Vanaf hier kan ik vlot al die andere kustplaatsen bereiken om al die Goddelozen te bekeren. Kunt ge volgen?*

AGNES: Knaaal!!! En den helft van Blankenberge ligt plat.

Vicky komt via de linkse zijkant van het podium met haar elektrische step tot bij campingshuisje nummer 69 gereden. Ze heeft een farde bij zich.

AGNES: ’t Is daar.

VICKY: *Ze zet haar elektrische step tegen de omheining en blijft gewoon staan.*

AGNES: Ge moogt ook iets zeggen hé.

VICKY: Sorry.

AGNES: En daarmee is alles nu ook opgelost hé.

VICKY: *Sorry voor deze onvergefelijke fout, maar er is een oplossing. Ze opent haar farde.*

AGNES: Zo al met ne keer?

VICKY: *Vlak na de middag komt er een campingshuisje vrij. Ze kijkt naar Agnes. Ze herhaalt Agnes haar. ‘Zo al met ne keer’.*

AGNES: *Terzijde tot André. Der mankeert wat aan. ’k Heb het altijd al gezegd hé.*

VICKY: Ik heb alles nog eens goed nagekeken en er blijkt iemand, ondanks tal van aanmaningen, zijn jaarlijkse huur niet te hebben betaald. Volgens de reglementen kan die huurder dan ook per direct uit zijn huisje worden gezet. Door het toepassen van die regel komt huisje nummer éénenzeventig na de middag vrij.

AGNES: Numero éénenzeventig. Eh, 't is 't zelfs in de gebuurte. *Tot Debby.* Dat kan nu toch geen probleem zijn dat er ene van jullie twee naar daar zou moeten verhuizen.

ANDRE: Dat...

AGNES: Wat? Gaat gij het nu moeilijk maken misschien? Of dat zij nu in negenenzestig of in éénenzeventig zit, dat maakt voor haar toch geen verschil.

ANDRE: Voor haar niet, nee.

AGNES: Dan is 't probleem opgelost hé.

ANDRE: 't Is maar dat wij numero éénenzeventig hebben hé.

AGNES: Hoe...? *Ze gaat naar het huisnummer op hun campinghuisje kijken.* Wij... Wij hebben numero éénenzeventig.

VICKY: *Terwijl ze bladert in de papieren in haar farde, ratelt ze haast aan één stuk door.* Ik heb in november vorig jaar een eerste keer de factuur voor het betalen van de jaarlijkse huur gestuurd, die moest betaald zijn eind december. Ik heb voor diezelfde factuur een herinnering gestuurd half januari, die moest betaald zijn eind januari.

AGNES: Volgens mij zitten al uw brieven in numero éénenzestig in plaats van in numero zestien.

VICKY: Ge hebt het over?

AGNES: Wij hebben nen Chinese facteur en die leest al zijn huisnummers achterstevoren.

VICKY: *Terwijl ze weer in haar farde bladert en begint te ratelen.* Midden februari heb ik een aangetekende zending gestuurd en van de post het bewijs gekregen dat die ... *Ze neemt het papiertje uit haar farde.* ... Door Agnes Verstraete in ontvangst werd genomen op éénentwintig februari.

AGNES: Moest dat afgeleverd zijn, zou ik daar toch wel moeten van weten hé.

VICKY: *Ze herhaalt op identiek dezelfde toonaard haar uitleg.* En heb ik van de post het bewijs gekregen dat die aangetekende zending werd afgeleverd op...

AGNES: Volgens mij heeft die Chinees dat zelf getekend voor daar vanaf te zijn. Ik weet van niets. *Tot André.* Weet gij van iets?

ANDRE: Volgens mij zijt gij Agnes en ik André.

AGNES: Voilà kijk, André zeg het ook: we hebben niets ontvangen.

VICKY: Ik heb ook niets ontvangen.

AGNES: Gij kunt ook niets ontvangen hebben hé. Gij zijt diegene die het verstuurd heeft.

VICKY: Ik heb de betaling van de jaarlijkse huur niet ontvangen.

AGNES: Als ge niets vraagt, kunt ge ook wel niets krijgen hé.

VICKY: Volgens artikel achttien van het campingreglement kan... *Ze leest voor.*
‘Wanneer een vaste huurder niet tijdig zijn huurgeld betaalt, deze er per direct worden uitgezet.’

AGNES: Per direct! Kan het zijn dat ge vanmorgen al ne keer met uw trottinette tegen nen boom gereden zijt? Gij... Gij maakt mij nu een factuur en...
Volgens mij staat er onder artikel zesentwintig van uw campingreglement dat een vaste huurder dertig dagen den tijd heeft om zijn factuur te betalen.

VICKY: Ik ga daar jammer genoeg niet kunnen op ingaan.

AGNES: Ah nee? En de reden dat ge daar ‘jammer genoeg niet gaat kunnen op ingaan?’

VICKY: Omdat ik het huisje ondertussen al heb verhuurd.

AGNES: En aan wie zoudt gij dat huisje dan wel verhuurd hebben?

DEBBY: *Ze praat weer met de sereniteit van een halve non.* **Aan mij.**

AGNES: *Tot Debby.* Met een handgebaar aan haar hoofd dat Debby niet heel normaal is.
Hei, juffrouw koekoek! Volgenst mij staat er op uw huurcontract wel numero negenenzestig hé.

DEBBY: Kan best zijn. Maar om alle polemieken en problemen van die dubbele boeking te vermijden, wil ik zonder compensatie ruilen met nummer éénenzeventig.

AGNES: *Tot André.* Volgens mij zijn ze alle twee lid van Opus Dei. De kerkmaffia. *Nu tot Vicky.* Gij komt hier dus vertellen dat gij het huizeke dat ik samen met mijn moeder al ’k weet niet hoelang huur, voor mijnen neus aan iemand anders geeft.

VICKY: Als afgevaardigd beheerder zie ik mij genoodzaakt de reglementen toe te passen. Sorry.

AGNES: Haast honderd jaar huur ik hier al hé, juffrouw afgevaardigd beheerder.

VICKY: Dan zoudt ge de reglementen toch wel al moeten kennen. Sorry.

AGNES: *Ze kijkt naar André.* Hoort ge dat? Die zou ons achter juist geen honderdvijftig jaar goeie klant zijn zo maar op straat zetten, omdat het bezorgen van haar administratie niet in orde is. *Tot Vicky.* Ge beseft toch dat, als wij hier moeten vertrekken, binnen de week den helft van uwe camping leeg staat. Al die mensen die hier op vakantie komen, gaan dat niet zien zitten om hier nog te blijven als wij hier niet meer zijn. ... Wie gaat er dan de sifons ontstoppen, peinst ge?

VICKY: Sorry. Maar als afgevaardigd beheerder...

AGNES: Nu moet ge ne keer goed kijken wat dat ik ga doen hé, ‘juffrouw afgevaardigd beheerder’. *Ze gaat naar de gereedschapskoffer van André en haalt er een hamer en een paar nagels uit. Ze gaat naar de voordeur van campingshuisje nr. 71 en slaat twee nagels in de deur. Ze komt nu vlak voor Vicky staan.* **Sorry.** *Ze stapt over de wandelweg naar links en verdwijnt via de linkse zijkant van het podium.*

VICKY: *Ze wordt overdreven zenuwachtig. Ik vrees dat ik door die handeling ‘moedwillig aanbrengen van schade aan één van onze eigendommen’ moet vaststellen.*

ANDRE: En ik vrees dat ik door uw handeling vandennacht in die partij mais zal mogen slapen.

VICKY: Dat was wel mijn bedoeling niet, hé André.

ANDRE: Dat kan goed zijn. Maar 't resultaat blijft voor mij wel 't zelfde hé. Achter bijna honderdvijftig jaar zit mijn vakantie der hier op.

VICKY: Het is wel door die Agnes van u haar schuld, hé André.

ANDRE: Als ge een heel jaar keihard werkt, hebt ge zo een paar weken vakantie echt wel nodig hé.

VICKY: Ik krijg daar wel nen krop van in mijn keel hé.

ANDRE: Dat kan goed zijn. Ik moet wel constateren dat campingcompassie niet meer bestaat.

DEBBY: *Ze is terug de halve non. Voor mij is naastenliefde van het allergrootste belang in mijn leven.*

ANDRE: Dat kan goed zijn. Maar...

DEBBY: *Ze wijst op haar kruis dat tegen campingshuisje nr. 69 staat. God is liefde.*

ANDRE: Maar 't is wel jammer dat hij vandaag niet in Blankenberge maar in Nieuwpoort op nen camping zit.

DEBBY: Bij de lekezusters van Goddelijke Voorzienigheid staat de deur voor iedereen open.

ANDRE: Maar volgens mij gaat ge daar wel eerst nen koevoet voor nodig hebben.

DEBBY: Om alle leed te vermijden, kunnen jullie de komende veertien dagen samen met mij genieten van jullie vakantie in nummer éénenzeventig.

ANDRE: En moet ik nu lachen of mij doodschreien?

DEBBY: Als tegenprestatie moet ik u wel vragen om tijdens mijn dagelijkse boetetochten, het door onze kerkvader de paus gezegende kruis te dragen.

Black Out

TWEEDE SCÈNE

Vrijdag 15 augustus 09u30.

Agnes en André zitten aan het tafeltje in het voortuintje van campingshuisje nr. 71 te ontbijten. Achter hun staat het houten kruis opgesteld. André draagt dezelfde kledij als in de eerste scène. In het voortuintje van campingshuisje nr. 69 staat naast het tafeltje en de twee stoeltje nu ook een ligzetel.

ANDRE: Goed bezig.

Er valt een stilte.

ANDRE: Echt, we zijn goed bezig.

AGNES: Kunt ge der nu over zwijgen, 't is zo al erg genoeg.

ANDRE: Voor u of voor mij?

AGNES: Voor mij natuurlijk.

ANDRE: Gaat gij straks met dat kruis rondlopen op den dijk in Blankenberge misschien?

AGNES: Die Vicky heeft mij wel geaffronteerd tot in het topke van mijne kleinen teen waar dat die halve terroriste en die twee Hollandse coiffeuses bij stonden hé.

ANDRE: Waarom betaalt gij die rekening niet op tijd?

AGNES: Waarom gaat gij niet gaan werken dat er geld is om die rekening op tijd te kunnen betalen?

ANDRE: En waarom zijt gij al zes jaar aan de ziekenbond zonder ziek te zijn?

DEBBY: Ze komt via de voordeur van campingshuisje nr. 71 in het voortuintje. Problemen?

ANDRE: Gemaakt, overdreven. Tuurlijk niet!! We zijn gewoon bezig aan ons dagelijks ochtendritueel.

DEBBY: Ik hoop echt dat wij het de komende veertien dagen met elkaar kunnen vinden. Laat ons hopen dat het dragen van het Goddelijke kruis voor u geen te zware inspanning wordt, André.

AGNES: Op dezelfde toonaard als André zijn vorige repliek. 'Tuurlijk niet!!' Zo nen beer.

DEBBY: Wat doet gij voor job, André?

ANDRE: Camion chauffeur.

DEBBY: Enorm enthousiast. Nationaal of internationaal?

ANDRE: Uih...?

DEBBY: *Ze loopt snel naar het kruis en komt ermee naast André staan. Enthousiast.* **Bestaat de mogelijkheid dat ik met u meerijd naar het buitenland om daar...?**

ANDRE: Dat gaat een beetje moeilijk worden, vrees ik.

DEBBY: *Teleurgesteld.* **Oh.**

AGNES: Zijne camion staat al dertien jaar in panne.

ANDRE: En bij haar vinden ze al zes jaar de juiste zeep niet voor in haar schuurmachine.

DEBBY: Ik vrees dat ik nog moeilijk kan volgen.

AGNES: Hygiënisch assistente.

ANDRE: Kuisvrouw met het Hernia syndroom voor juist te zijn.

DEBBY: Gij hebt last van...

AGNES: Nen Hernia, ja. ... Nen dubbelen. Als ik mal chance heb, doet het zowel van onder als van boven zeer.

DEBBY: Maar ge kunt u nog wel vlot bewegen.

AGNES: 't Is mee zijn momenten hé. Als 't opkomt... dan is 't daar en krullen mijn tenen samen van de pijn. En...

ANDRE: *Hij vult haar zin aan.* ...Als 't niet opkomt... zit hij bij mij.

DEBBY: Gij hebt ook last van...

ANDRE: Als ge bij den hond slaapt, betrapt ge zijn vlooiën hé.

AGNES: Maar volgens mij gaat het bij hem nu wel lukken om zonder problemen heel den namiddag uw kruis te dragen.

DEBBY: Die kruistochten zijn voor mij een vorm van boetedoening voor handelingen uit mijn vorig leven.

ANDRE: Ah, ge loopt hier al voor uwen tweede keer rond.

AGNES: *Terzijde tot publiek.* 't Is een gereïnkasseerde.

DEBBY: In mijn vorig leven was ik actief als prostituee.

ANDRE: Prosti... 't Is wel van t' één uiterste in 't ander hé.

DEBBY: Toen het echt uit de hand begon te lopen, toen... Toen kwam er een goddelijke ingeving die...

ANDRE: Een goddelijke... En is dat pijnlijk, of...?

DEBBY: Door de tussenkomst van God beseftte ik dat ik het over een totaal andere boeg moest gooien.

ANDRE: En dan hebt ge het mannelijk kruis geruild voor dat houten kruis.

AGNES: *Terwijl ze naar de voordeur van campingshuisje nr. 71 gaat. Terzijde. Volgenst mij is ter meer of enen hoek af. Ze kijkt nog even om naar André. Uih... Voor dat de processie vertrekt, zou ik wel graag hebben dat die sifon gemaakt is hé. Ze verlaat het voortuintje via de voordeur van campingshuisje nr. 71.*

DEBBY: Beseft gij dat gij de onderschikte zijt binnen uw relatie, André? *Ze gaat het kruis terug wegzetten.*

ANDRE: *Ironisch. Vindt ge? ... En vroeger waart gij dus prostituee.*

DEBBY: Acht jaar.

ANDRE: *Ietwat uitdagend. En hebt gij dan nooit ne keer geen zwak momentje meer?*

DEBBY: God behoedt mij ervoor om van het rechte pad af te dwalen. Ik ga door het leven als een bruid van Jezus.

ANDRE: Ik ben al achtentwintig jaar de bruidegom van Agnes, maar als ter mij een schone madam passeert, dwaal ik met plezier ne keer af.

DEBBY: Gij hebt nood aan gebed, André. Uit mijn meditatie met God haal ik de kracht om in deze door ontucht bezoedelde maatschappij overeind te blijven. Ik hoop dat het dragen van het kruis tijdens de boetetochten ook u tot inkeer brengt. *Ze verlaat via de voordeur van campingshuisje nr. 71 het voortuintje.*

ANDRE: Amen. Stelt u voren dat dat naast u in uw bed ligt.

Jannie komt blootvoets, in haar korte jeans rokje en opvallend roze topje met flinke décolleté via de voordeur van campingshuisje nr. 69 in haar voortuintje gestapt. Ze draagt een plateau met daarop een bordje met vier croissants, een fles cava en twee glazen.

ANDRE: *Terzijde. Die zou mij natuurlijk wel mogen vragen om naast haar in haar bed te liggen.*

JANNIE: *Ze bemerkt André. Ze plaatst haar plateau op het tafeltje in haar voortuintje. Enthousiast wuift ze naar André. Hallo, buurman.*

ANDRE: *Met nog meer enthousiasme. Hij praat Hollands. Halloooo, buurvrouw. Hij wuift speels naar haar terug.*

JANNIE: Het wordt een zonnige dag.

ANDRE: *Hij praat Hollands. Zal wel weze. Mijn temperatuur is al volop aan het stijge.*

JANNIE: Ideaal om gezellig buite te ontbijte.

ANDRE: *Hij praat Hollands. Mot je mij geen twee keer vrage. Hij stapt over de tussenomheining en komt bij haar in haar voortuintje.*

JANNIE: *Ze begrijpt zijn handeling niet echt. Speels. Je...?*

ANDRE: *Hij doet haar speels na. Je...?*

JANNIE: Wat is de bedoeling?

ANDRE: *Hij praat Hollands. Om op de al met zonovergote ochtend gezellig same buite te ontbijte. Hij gaat op een stoeltje zitten.*

JANNIE: *O. Ik vrees dat er effe een miscommunicatie ontstaan is.*

ANDRE: *Hij stelt zich recht en gaat op het andere stoeltje zitten. Speels. Hij praat Hollands. Geen probleem. Op deze al met zonovergote ochtend maakt het voor mij niet uit waar ik moet plaatsneme.*

JANNIE: *Ze kucht. De bedoeling was eigenlijk dat ik same met Jacoba zou ontbijte.*

ANDRE: *Aah! Hij stelt zich recht. Hij praat zijn eigen taal. Dan start den ochtend voor mij natuurlijk al een heel stuk minder zonovergoten.*

JANNIE: *Oh, heb ik jou teleurgesteld?*

ANDRE: *Hij toont tussen zijn duim en wijsvinger een kleine afstand die hij steeds groter laat worden. Hij maakt nu een afstand van wel een meter tussen zijn linkse en zijn rechtse hand.*

JANNIE: *Nou, dan... Dan blijf je toch gezellig bij ons ontbijte.*

ANDRE: *Terwijl hij terug gaat zitten. Enthousiast. Hij praat Hollands. Nou, dan blijf ik toch gewoon gezellig bij ons ontbijte.*

JANNIE: *Ze neemt een croissant, legt hem op een bordje en plaats het voor André op tafel. Samen gezellig een croissantje etc.*

ANDRE: *Hij neemt de croissant en maakt met de croissant in zijn hand een speelse handbeweging. Hij praat Hollands. Samen gezellig een croissantje etc.*

JANNIE: *Ze lacht speels naar André.*

ANDRE: *Hij lacht speels terug. Hij giet nu een glas cava uit. Hij praat Hollands. Same gezellig een lekker glasie cava drinke. Hij plaatst het glas bij Jannie en giet zich nu ook een glas cava uit.*

JANNIE: *Op een deugddoende vakantie dan maar. Ze klinken met hun glas.*

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Zal wel zijn. En deugd dat het doet. Hij drinkt van zijn glas. Hij praat Hollands. Kan ik nou al reserveer voor die dertien andere zonovergote ochtende die nog moete kome?*

JANNIE: *En je vrouw, denk je dat die...?*

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Had gij niet gezegd dat we het gezellig zouden houden?*

JANNIE: *We prate dus niet over je vrouw.*

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Als we niet willen hebben dat de zon haar voor de rest van de dag achter de wolken wegsteekt, zouden we dat beter niet doen.*

JANNIE: *Je hebt dus geen goede verstandhouding met haar.*

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Bewolkt... met af en toe ne keer een opklaring. Hij praat Hollands. Niet lang genoeg getwijfeld vooraleer ik achtentwintig jaar gelede 'ja' heb gezegd. Hij praat zijn eigen taal.*

Dat trouwen met haar, dat was precies een familiekwestie. Mijn vader heeft twee keren een affaire gehad met haar moeder en voor dat ik doorhad, was ik een affaire begonnen met haar. Gelukkig was ik vroeger meer niet dan wel thuis. Camionchauffeur.

JANNIE: *Met weinig enthousiasme. Trucker.*

ANDRE: *Hij praat Hollands. Ja. Gespecialiseerd in tege honderdtwintig per uur achteruitrijde op de snelweg. Hij lacht overdreven met zijn eigen grap.*

JANNIE: Sorry, maar ik heb redene genoeg om het niet grappig te vinde, buurman.

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Die die achter mij reden op d' autostrade konden der meestal ook niet mee lachen. Hij lacht weer overdreven met zijn eigen grap. Wanneer hij bemerkt dat Jannie er echt niet kan mee lachen, stopt hij op een grappige manier zelf met lachen.*

JANNIE: Mijn man is ook trucker.

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. En wat is zijn specialiteit? Hij praat Hollands. Met de handrem op door het rooie licht rije? Hij lacht weer overdreven met zijn eigen grap.*

JANNIE: Mijn man is een internationaal scheve schaats rijder, André.

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Ah... Oei. Nen scheefpoeper zonder grenzen zou mijn Agnes zeggen.*

JANNIE: Onlangs heb ik vastgesteld dat hij tijdens een doortocht in Nederland een avontuurtje heeft gehad met een Nederlandse vriendin van me. Ik was zo teleurgesteld dat...

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. In uw vriendin of in uwe vent?*

JANNIE: Ik heb dan ook beslist om, na zijn zoveelste avontuurtje, onze relatie on hold te zette.

ANDRE: *Hij weet niet wat ze bedoelt. On... hold.*

JANNIE: Ik heb de pauzetoets ingedrukt.

ANDRE: *Hij heeft nu door wat ze bedoelt. Overdreven. Hij praat zijn eigen taal. Aaaahhh!! g' Hebt de pauze... Speels. 'Sorry, vanavond niet, schat'.*

JANNIE: Ik heb ook voor mezelf uitgemaakt dat... Ik ben de voorbije dage aan het date geweest en...

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. De in pauzetoetsperiode is dus eigenlijk geen echte in pauzetoetsperiode.*

JANNIE: Op een echt nood aan affectie moment heb ik me ingeschreve voor een blind date.

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Voor nen blinden... Ge weet dus niet mee wie dat ge afgesproken hebt.*

JANNIE: Alles blijft spannend tot op het moment van onze eerste ontmoeting.

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Ge hebt dus gewoon op de knop met: 'Kom maar af.'* gedrukt.

JANNIE: Alleen een naam. Pierre zal hier straks verschijne. Het enige wat ik van hem weet ... hij is sportief.

ANDRE: *Hij praat Hollands. Same naar de fitness gaan, behoort in ieder geval al tot de mogelijkheden.*

JANNIE: *Ze staat recht en loopt even rond. Oh buurman, als ik er alleen al maar aan denk dan...*

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. 'k Zie het. Ge wordt er al helemaal stressie van.*

JANNIE: Misschien had ik ook wel helemaal geen afspraak moete make met een wildvreemde man.

ANDRE: *Hij stelt zich recht. Hij praat Hollands. Soms zoekt een mens ver, wat eigenlijk binne handbereik te vinde is.*

JANNIE: Maar diep vanbinne voel ik dat ik dit moet doen, buurman. Die avontuurtjes van Henk hebbe me zo diep geraakt dat...

ANDRE: *Al lachend vult hij Jannie haar zin aan. Hij praat zijn eigen taal. ...Nen mens voor minder een affaire zou beginnen met zijne gebuur op de camping. Volgens mij zou ik mij beter ook ne keer inschrijven voor zo 'n blinde affaire.*

JANNIE: Jij vindt dus dat ook jouw relatie...

ANDRE: *Hij vult Jannie haar zin aan. Hij praat zijn eigen taal. ...Aan vernieuwing toe is. Mijn Agnes is gewoon blind voor mijn vele kwaliteiten.*

AGNES: *Ze komt uit de voordeur van campingshuisje nr. 71 met een vice grip in haar hand. Ze blijft in de deuropening staan en luistert naar André.*

ANDRE: *Hij praat Hollands. Altijd goedgezind met een luisterend oor. Goed bewaard gebleve en beweegbaar zonder beperkinge op momente dat het echt nodig is. Handige Harry.*

AGNES: *Ze praat Hollands. Zijn we onszelf weer aan 't overschatte, ja? Ze praat weer in haar eigen taal. Die sifon is dat nog voor vandaag, peinst ge?*

ANDRE: Zal wel zijn dat.

AGNES: En wat hebt gij daar verloren?

ANDRE: Ja, uih... Voor wat ben ik naar hier gekomen?

JANNIE: Ik vroeg aan de buurman of hij zin had om same met ons te ontbijte.

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Ah ja, dat was het. Zij vroeg aan mij: Hij speelt nu Jannie. Hij praat Hollands. 'Heb jij zin om same met ons te ontbijte?'*

AGNES: Volgens mij heeft hij meer goesting in nen vise grip voor nen sifon vast te draaien. Ze toont de vice grip.

JANNIE: *Speels, spontaan.* **Dan kom je toch gewoon morgenochtend ontbijte.**

ANDRE: *Hij praat zijn eigen taal. Zal wel zijn. Op dezelfde speelse, spontane manier als Jannie. Hij praat Hollands.* **Dan kom ik toch gewoon morgenochtend ontbijte.**

AGNES: **Morgen moet hij als boetedoening zowel in de voor- als in de namiddag met dat kruis op den dijk gaan rondlopen.** *Ze steekt de vice grip in de hoogte. En begint er nu maar aan hé.*

ANDRE: **Ja, ik uih...** *Tot Jannie. Ik peins dat ik nu best eerst...* *Hij stapt over de tussenomheining en komt bij Agnes. Ze steekt hem vrij ruw de vice grip in zijn hand. Hij stapt via de voordeur campingshuisje nr. 71 binnen.*

AGNES: *Ze praat hem na.* **Oelewapper.** *Ze verlaat het voortuintje via de voordeur van campingshuisje nr. 71.*

JANNIE: **Blind getrouwd is hier echt wel van toepassing.** *Ze verlaat het voortuintje via de voordeur van campingshuisje nr. 69.*

Ronny komt via de linkse zijkant van het podium op de wandelweg opgelopen. Hij stopt bij campingshuisje nr. 69. Hij kijkt even naar het campingshuisje, opent snel het hekje en loopt naar de zijkant van het campingshuisje. Hij probeert door het badkamerraampje naar binnen te kijken. André komt met de vice grip in zijn hand uit de voordeur van campingshuisje nr. 71. Hij bemerkt Ronny.

ANDRE: **Zijn we een beetje curieus?**

RONNY: *Hij schrikt. Sterk fluisterend. Met zijn ene hand langsheen zijn wang.* **Met wat zijt gij bezig?**

ANDRE: *Eveneens sterk fluisterend met zijn ene hand langsheen zijn wang.* **'k Veronderstel dat ge tegen uw eigen bezig zijt.**

RONNY: *Sterk fluisterend.* **Moeit u ne keer met uw affaires, hé zeg.**

ANDRE: *Sterk fluisterend.* **Moest ge het nog niet doorhebben: 't Zijt wel gij die door het badkamervenster van die twee schone Hollandse madammen aan 't gluren zijt hé.**

RONNY: *Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken komt hij naar de tussenomheining gelopen. Hij stapt over de tussenomheining en komt naar André toe. Sterk fluisterend.* **En daar heb ik mijn redenen voor.**

ANDRE: *Hij praat weer op een normaal volume.* **Als 't is voor wat dat ik peins dat ge dat doet, kunt ge daar beter mee stoppen.**

RONNY: *Hij praat eveneens weer op een normaal volume.* **Hoe zoudt gij nu kunnen weten waarom dat ik door die venster aan 't kijken was.**

ANDRE: **Omdat, als ter een schone blonde madam met blote billen rondloopt, gij daar naar aangetrokken wordt gelijk een oude, vastgeroeste vijs naar nen splinternieuwe potsleutel.**

RONNY: **Ah ja?**

ANDRE: Ja, en voor alle duidelijkheid: gij zijt die oude, vastgeroeste vijs. ... Maar volgens mij kunt ge u beter niet aangetrokken voelen.

RONNY: *Eerder degenererend.* En ge weet waarschijnlijk ook waarom dat ik mij niet aangetrokken moet voelen?

ANDRE: Omdat ze haar nieuwe potsleutel al gevonden heeft.

RONNY: Ik ben der anders zeker van dat ze nog altijd op zoek is.

ANDRE: *Eerder degenererend.* En ge weet waarschijnlijk ook naar wie dat ze op zoek is?

RONNY: Zal wel zijn. ... Naar mij.

ANDRE: Naar u?

RONNY: Ja.

ANDRE: Blijven dromen.

RONNY: En weet ge waarom dat ze op zoek is naar mij?

ANDRE: Nee, maar 'k weet wel waarom dat ze niet naar u op zoek is. Omdat er hier binnenkort nen Pierre gaat verschijnen.

RONNY: Dat weet ik.

ANDRE: Is niet moeilijk, 'k heb het u juist gezegd.

RONNY: Ze is op zoek achter nen Pierre die eigenlijk niet bestaat.

ANDRE: En gij zijt Ronny, die wel bestaat.

RONNY: *Verveeld.* En ik ben Ronny.

ANDRE: En Pierre kunt ge niet zijn, want g' hebt daarjuist zelf gezegd dat die niet bestaat.

RONNY: Pierre die bestaat niet omdat ik, Ronny, doe alsof dat ik Pierre ben.

ANDRE: Niet te ingewikkeld maken hé. ... Dus gij zijt dienen blinde mol die...

RONNY: En moest ge nog twijfelen. Wat is het enige wat dat die Pierre op die site over zijn eigen prijsgegeven heeft? *Hij begint te pompen en zegt wat er in zijn persoonsbeschrijving op de site staat.* 'Sportief type, bij wie het zonder moeite lukt om tien keer vlot na elkaar te pompen.' *Hij telt bij de laatste keren dat hij pompt.* Acht. Negen. Tien.

ANDRE: Tegen mij heeft ze gezegd dat er in zijn profiel staat dat hij gemakkelijk vijfendertig keren vlot achter mekaar kan pompen.

RONNY: *Hij staat rechtop. Zou voor mij geen enkel probleem zijn. Hij stapt weer over de tussenomheining. Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken, loopt hij naar het badkamerraampje om te gluren. Hij kijkt door het raam. Genotvol, terwijl hij zich van het raam wegdraait, richting André. Fluisterend, met zijn ene hand langsheen zijn wang. Ja man, als dat geen schone vooruitzichten zijn.*

ANDRE: *Fluisterend met zijn ene hand langsheen zijn wang. Ge beseft toch dat ge onbeschoft zijt.*

RONNY: *Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken komt hij naar de tussenomheining gelopen. Hij stapt over de tussenomheining en komt naar André toe. Hij praat weer op een normaal volume. En dat poepke past perfect in dat broeksken.*

ANDRE: *Hij kijkt Ronny even aan. Hij legt de vice grip op de grond en stapt over de omheining. Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken, komt hij bij het badkamerraampje en gluuert.*

RONNY: *Fluisterend met zijn ene hand langsheen zijn wang. En?*

ANDRE: *Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken komt hij naar de tussenomheining gelopen. Hij stapt over de tussenomheining en komt naar Ronny toe. Hij praat weer op een normaal volume. Dat poepke is zelfs perfect zonder broekske aan.*

RONNY: Oh, ik mag er niet peizen dat...

ANDRE: *Hij vult Ronny zijn zin aan. ...ge stillekesaan op een oud, vastgeroeste vijs begint te gelijken.*

RONNY: Dat ik Pierre niet kan zijn.

ANDRE: Ziet ge wel dat ge geen vijfendertig keren kunt pompen.

RONNY: Ik kan Pierre niet zijn omdat Anja hier rondloopt.

ANDRE: Wat heeft fitness Anja nu te maken met mijn sexy Hollandse buurvrouw met haar perfecte poep?

RONNY: Alles, en dat is juist het probleem. Op die site van blind date verschijnt er een profiel van iemand die hier voor twee weken in campingshuisje nummer negenenzestig verblijft en wilt afspreken. Ik zie dat compleet zitten en reageer op haar advertentie. Een uur daarachter vraagt Anja of dat ik er problemen met heb dat zij hier een weekse bij mij op de camping komt logeren.

ANDRE: En g' hebt 'ja' gezegd.

RONNY: Ja, wat peinst ge? Ik ben wel al drie jaar bezig met haar te versieren zonder succes hé.

ANDRE: Maar ge had een uur daarvoor ook al ja gezegd tegen die blinde madam van die site.

RONNY: Ja, maar omdat die blinde madam nog niet geantwoord had en ik daardoor dus nog niet zeker wist dat zij ook 'ja' ging zeggen, heb ik het zekere voor het onzekere gepakt en tegen Anja 'ja' gezegd.

ANDRE: Gij moet dringend ne keer 'nee' leren zeggen hé.

RONNY: Kunt ge volgen?

ANDRE: Ik wel. Maar 'k vrees dat het voor u wat ingewikkelder ga worden. Ge beseft toch dat gij hier nu met twee vrouwen terzelfdertijd zit op tien vierkante meters van mekaar.

RONNY: Die Jannie weet wel nog niet dat ik Pierre ben hé.

ANDRE: Dus g' hebt beslist dat Pierre niet gaat verschijnen.

RONNY: Zijt ge zot?!!! Van zo'n een madam krijg ik wel geen twee keer de kans hé.

ANDRE: Dus gij gaat hier met twee madammen... *Herhaalt op identiek dezelfde toon Ronny zijn:* "Zijt ge zot?!!!"

RONNY: Die Anja blijft wel maar een week hé. De tweede week gaat ze op kamp met de scouts.

ANDRE: En gij peinst dat dat schoon poepke hier een week ga zitten wachten totdat haar Pierre verschijnt.

RONNY: Die moet hier geen week zitten wachten.

ANDRE: Dus gaat ge toch met twee vrouwen terzelfdertijd...

RONNY: Nee, ik ga niet met twee vrouwen terzelfdertijd!

ANDRE: Dus wordt ge geen Pierre, maar blijft ge gewoon Ronny.

RONNY: Ik word geen Pierre, maar ik wil wel een avontuurke met dat schoon poepke.

ANDRE: Maar hoe kunt ge nu een avontuurke willen met dat schoon poepke als ge geen Pierre wordt?!

RONNY: Omdat Pierre en Ronny dezelfde niet meer is.

ANDRE: *Begrijpt het niet.* Pierre en Ronny zijn niet meer... Dus zijn Ronny en Pierre ook dezelfde niet meer...

RONNY: Ronny en Pierre waren dezelfde, maar nu niet meer.

ANDRE: Dus Pierre gaat niet meer verschijnen. Hij gaat gewoon blind blijven.

RONNY: Pierre zal verschijnen, niet als Ronny, maar als André.

ANDRE: Dus Ronny wordt vervangen door André. En wie is...? *Hij heeft het door.* *Herhaalt op identiek dezelfde toon Ronny zijn:* "Zijt ge zot?!"

RONNY: Nee, Zijt GIJ zot?!, dat ge geen avontuurke wilt met zo een schoon poepke.

ANDRE: 't Is maar dat dat poepke van mij hier ook rondloopt hé.

RONNY: Die moet dat toch niet weten.

ANDRE: Als 't kan liefst niet, nee. ... Nee, nee veel te riskant. Stelt u voor dat Agnes...

RONNY: Dus het wordt niets.

ANDRE: *Hij maakt een overdreven gebaar van een buil op zijn hoofd.* Wilt ge dat ik morgen met zo'n buil rondloop van nen vise grip misschien?

RONNY: Ja, dan stopt het hé. Wilt ge uwe beste kameraad ne keer een plezierke doen, maar... *Hij stapt naar de wandelweg.*

ANDRE: z' Heeft natuurlijk wel een poepke uit de duizend hé.

RONNY: *Hij draait zich om naar André.* Hebt ge u bepeinsd?

ANDRE: Misschien is het wel nu of nooit hé.

RONNY: Zal wel zijn. Wie gaat er u ooit nog zo 'n schoon poepke cadeau doen?

ANDRE: Eigenlijk zijt gij nen fantastische gast hé.

RONNY: Dus, gij doet straks of dat ge Pierre zijt en pakt een week dat schoon poepke van mij over.

ANDRE: *Hij begrijpt het niet.* Ik pak een week... Die is hier wel voor twee weken hé.

RONNY: De eerste week Anja. En...

ANDRE: En als fitness Anja op kamp gaat, gaat gij u tenten daar opslaan.

RONNY: Dan pak ik over.

ANDRE: *Er duidelijk niet mee ingenomen.* Dat gaat zomaar niet hé.

RONNY: En waarom... *Hij herhaalt André zijn.* 'gaat dat zomaar niet?'

ANDRE: Omdat niet gij, maar ik Pierre ben.

RONNY: Maar ik moet Pierre niet zijn! De eerste week is schoon poepke van Pierre. De tweede week verdwijnt Pierre en is schoon poepke van Ronny. Pierre moet er gewoon voor zorgen dat schoon poepke in die eerste week niet op zoek gaat naar nen andere date omdat den echte Pierre niet verschijnt.

ANDRE: Dus achter een week ...

RONNY: Achter een week komt Pierre tot de conclusie dat zijn affaire met schoon poepke niet is wat dat hij der van verwacht heeft.

ANDRE: Volgens mij gaat Pierre achter een week tot een totaal andere conclusie komen.

RONNY: Dan doet hij maar alsof. Het plan is: gij krijgt schoon poepke voor een week, daarachter geeft ge schoon poepke aan mij.

ANDRE: Stoort dat als ik mij bepeins over dat fantastische gast zijn van u? ... Ik vrees dat voor een week Pierre zijn de moeite niet gaat zijn. Tegen dat ge op de juiste golflengte zit en...

RONNY: Dat kunt ge niet maken hé.

ANDRE: Ik beslis wel nog altijd zelf of dat ik Pierre word of niet hé.

RONNY: Nee, dat beslist gij niet.

ANDRE: Ah nee?

RONNY: Nee, want als jij beslist van geen Pierre te worden, beslist ge voor mij dat ik hier de tweede week zonder madam zit op de camping.

ANDRE: Dan kan uw libido ne keer een beetje op peil komen.

RONNY: Mijn libido heeft mij nog nooit nen moment in de steek gelaten. *Hij haalt uit de zak van zijn trainersvest een doosje en toont het aan André. Libido plus.*

ANDRE: 't Is niet moeilijk dat uw libido op peil blijft, ge loopt hele dagen met een doos Viagra pillen in uwe zak rond.

RONNY: Dat zijn geen Viagra pillen. Viagra dat is voor gepensioneerden. Dat komt uit China.

ANDRE: *Neemt het doosje van Ronny en leest wat erop staat. Tji Tji Wi Di Di.*

RONNY: *Hij neemt doosje terug van André. Vrij vertaalt. Voor het zonder problemen bekomen van een erectie op de juiste momenten. Een half uurke op voorhand een poederke en...*

ANDRE: Ge moet dus op voorhand bepalen wanneer dat ge gaat optreden.

RONNY: En dat is een probleem voor u?

ANDRE: Nee, dat is geen probleem voor mij. Maar stel nu dat ik iets begin met schoon poepke en ik pak ene van die plus poederkes. Om God weet welke reden gaat het spel dan toch niet door en...

RONNY: En wat?

ANDRE: Dan kom ik wel in libido plus stand thuis bij mijn Agnes hé.

RONNY: Dat voelt ge toch aankomen.

ANDRE: Ik wel. Ik kan voorspellen wat dat ik binnen een half uur ga voelen, maar in welke vitesse dat zij een half uur later ga zitten dat...

RONNY: Binnenkort krijg ik echt een punthoofd van u hé.

ANDRE: Is nog altijd beter dan nen libido plus waar dat ge op dat moment geen werk voor hebt. Bezint vooraleer dat ge aan de grote manoeuvres begint, zei mijn vader altijd.

RONNY: En kunnen we nu aan het serieuze werk beginnen? Gij gaat straks aan schoon poepke haar deur gaan kloppen en ge zegt...

ANDRE: Ik zeg juist niets.

RONNY: Ge doet de deur open en ge zegt niets?

ANDRE: Ik moet niets zeggen, want ik ga die deur niet opendoen.

RONNY: Hoe gaat ze dan te weten komen dat jij Pierre zijt?

ANDRE: Moet dat?

RONNY: We gaan niet weer beginnen hé!

ANDRE: Ik ben wel niet achterlijk hé. Als schoon poepke mij wilt als Pierre, wilt schoon poepke mij ook als André. Kunt ge nog volgen?

RONNY: *Verveeld.* Ik kan nog volgen, ja.

ANDRE: Als schoon poepke mij wilt als André, moet ik schoon poepke met u niet delen en is schoon poepke twee weken van mij.

RONNY: Goed bezig, echt.

ANDRE: Dat bedoelde mijn vader dus met: 'Bezint vooraleer dat ge aan de grote manoeuvres begint.'

RONNY: Stoort het als ik mij nu ook efkes bezin? *Hij haalt uit de zak van zijn vest zijn gsm. Hij laat André een foto zien.* Wie is dat?

ANDRE: Dat ben ik waar.

RONNY: *Hij laat hem een tweede foto zien.* En wie is dat?

ANDRE: Dat... Dat is Vicky.

RONNY: *Hij laat hem een nieuwe foto zien.* En dat zijn... André en Vicky twee weken geleden, 's avonds om half elf in hun ondergoed, midden in die partij mais hier achter de camping.

ANDRE: Hoe komt gij aan die foto's?

RONNY: Omdat ik ook in die partij mais zat, twee meters verder.

ANDRE: Maar daar is wel niets gebeurd! Vlak voor dat we aan de grote manoeuvres gingen beginnen... hebben we ons bepeinsd. En waarom moest gij nen foto trekken van mij en Vicky?

RONNY: Omdat die foto mij misschien ooit nog ne keer goed van pas zou kunnen komen. Gelijk nu bijvoorbeeld. Als ik met die foto naar Agnes ga en zeg: 'Kijk ne keer hier.'

ANDRE: Ben ik nu mis? Maar was dat gij niet die daarjuist deed alsof dat ge mijnen beste maat waart?

RONNY: En dat is nog altijd zo. Want van hoeveel maten hebt ge al een madonna met een perfect poepke cadeau gekregen?

ANDRE: Dat is chantage.

RONNY: Ik wil op die manier gerust vier keren in de week gechanteerd worden.

ANDRE: Vier keren in de week! Belt almaar naar China dat ze u nog een doos of drie van die Tji Tji Wi Di Di poederkes opsturen.

RONNY: *Enthousiast.* Zou je geloven dat het voor mij nu al naaste week mag zijn. *Hij loopt naar de tussenomheining en stapt erover. Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken, loopt hij tot bij het badkamerraampje en gluurt.* Ooohhh!!

ANDRE: *Hij loopt naar de tussenomheining en stapt erover. 't Is wel eerst nog een week aan mijnen toer hé. Voorovergebogen om zich zo klein mogelijk en weinig zichtbaar te maken, loopt hij tot bij het badkamerraampje en gluurt. Twee keren Ooohhhh!!*

RONNY: En ziet ge het zitten?

ANDRE: *Enthousiast. Zal wel zijn dat. ... Maar zoudt gij mij toch niet beter dat dooske met die Chinese spekken geven.*

RONNY: Ge begint te twifelen.

ANDRE: Ik twijfel niet! Maar ge kunt beter voorbereid zijn op een zwak momentje.

RONNY: *Hij geeft hem het doosje poedertjes. Inpakken met yoghurt.*

ANDRE: Met...?

RONNY: Ja, anders zou het wel ne keer kunnen gebeuren dat die poeder zwaar op uw maag ga liggen.

ANDRE: Dus ik moet nog heel den tijd met nen pot yoghurt in mijne zak rondlopen ook.

RONNY: Doe der uw goesting mee hé zeg.

ANDRE: En zijt ge zeker dat gij geen Chinees poederke gaat nodig hebben bij die Anja.

RONNY: Heel zeker. En ook daarbij, ik heb nog een reservedooske.

ANDRE: g' Hebt ze niet nodig, maar g' hebt wel een reservedooske.

RONNY: *Hij maakt een beweging alsof hij hem de nek gaat omwringen. Hij ademt diep uit en gluurt dan door het badkamerraampje. B of c?*

ANDRE: Hoe kan ik nu weten of dat er vitamine b of c in die Chinese poeder zit.

RONNY: *Verveeld. Maakt met zijn handen aan zijn borst duidelijk dat het om haar cupmaat gaat. B of c? Hij gluurt terug door het badkamerraampje.*

ANDRE: *Hij heeft het nu door. Aahhh! Hij gluurt nu ook door het badkamerraampje.*

Anja komt via de linkse zijkant van het podium op de wandelweg gelopen. Ze bemerkt de twee glurende mannen en stopt bij campinghuisje nr. 69.

ANDRE: Volgenst mij is 't een twijfelgeval.

RONNY: Met aandrang. B of c?

ANDRE: Voor mij liever c dan b, maar is 't b, is 't voor mij ook oké.

ANJA: *Ze steekt haar hand op naar de twee mannen. Hoi.*

ANDRE/RONNY: *Ze schrikken, kijken even naar Anja en dan terug naar elkaar. Ze kijken nu terug naar Anja en steken hun hand heel profijtig op naar Anja. Hoi.*

ANJA: Wat is de bedoeling?

ANDRE: Tot Ronny. Zijn wij bezig met een bedoeling?

RONNY: Natuurlijk. De bedoeling is...

ANDRE: De bedoeling is dat wij haar sifon gaan repareren hé.

RONNY: Ah ja, natuurlijk, wij zijn nu aan het afspreken voor...

ANDRE: ...haar sifon te repareren.

ANJA: Dus zij heeft ook last van...

ANDRE: Nen verstopte sifon, ja. Als ze die huizekes hier gebouwd hebben, hebben ze veel te kleine afvoerbuizen gelegd, daardoor zit den helft van de camping hier dikwijls ne keer met ... 'nen verstopte sifon'.

ANJA: En wat is b of c?

RONNY: B of c?

ANJA: Ge had het daarjuist toch over b of c. Wat is dus b of c?

RONNY: Tot André. Wat is b of c?

ANDRE: B of c is... de maat van haar sifon hé. Zit ze met sifon b of c? Voor aan te werken heb ik liefst sifon c, maar is het b, is het voor mij ook oké.

ANJA: Dus gij gaat...?

ANDRE: Op zijn Chinees aan haar sifon werken, ja. ... Van de week.

ANJA: 'Van de week'?

ANDRE: Awel ja, uih... Wij uih... Wij hebben eigenlijk afgesproken dat ik van de week haar sifon repareer en Ronny dan naaste week haar sifon ga repareren.

ANJA: Dus ge gaat ervan uit dat haar sifon ook volgende week...?

ANDRE: Ronny is ter zeker van. Ik peins, als ik mijn werk goed doe, dat hij volgende week zonder werk gaat zitten.

ANJA: Speels. Dan moet gij nu al terug naar Gamma.

ANDRE: Gamma? Nee nee, voor yoghurt moet ge in Delhaize zijn hé.

ANJA: Yoghurt?

ANDRE: Awel... Op mijne leeftijd moet ge zien dat ge in conditie blijft hé. Hij begint te pompen. **Eén. Twee. Drie.** Wanneer hij voor de vierde keer wil pompen, lukt dat al heel moeizaam. **Drie en een half.**

RONNY: Hij loopt van het voortuintje van campinghuisje nr. 69 naar het hekje, opent het en loopt de wandelweg op. Hij stopt bij Anja. **En nu mag de juffrouw de coach volgen voor onze ochtendgymnastiek in den bos. En...! Daar gaan we!** Hij loopt naar de linkse zijkant van het podium.

ANDRE: Hij pompt verder. **Vier.** Hij roept Ronny na. **Maat!**

RONNY: Vlak voor hij van de wandelweg verdwijnt, kijkt hij om naar André.

ANDRE: Niet vergeten: een half uur op voorhand en inpakken met yoghurt dat ze op uw maag niet liggen hé.

ANJA: *Tot Ronny. Waar heeft hij het over?*

RONNY: Ik zou het echt niet weten. *Hij loopt via de linkse zijkant het podium af.*

ANJA: *Ze kijkt hem even na en loopt dan eveneens via de linkse zijkant het podium af.*

ANDRE: Vijf. *Hij laat zich plat op zijn buik vallen.*

Pauze

DERDE SCÈNE

Vrijdag 15 augustus, 09u40.

De handelingen uit de tweede scène gaan verder.

ANDRE: *Hij staat op, komt naar de tussenomheining en stapt er met veel moeite overheen.*
Ja man, dat pompen dat gaat echt wel gene zevel zijn hé.

JANNIE: *Ze komt blootvoets, in haar korte jeans rokje, sexy topje en met natte haren uit de voordeur van campingshuisje nr. 69.* **Hallo, buurman. Je bent er nog steeds. Ik heb effe een lekker verfrissende douche genomen.**

ANDRE: *Hij praat Hollands.* **Dat hebbe we gezien, ja.**

JANNIE: Je...?

ANDRE: *Hij praat in zijn eigen taal.* **Dat KUNT ge zien, ja.** *Al lachend.* *Hij praat in zijn eigen taal.* **Ge ziet er de verfrissing zelf uit.**

JANNIE: En jij, de afvoer van de badkamer ondertusse al in orde gebracht?

ANDRE: *Hij praat in zijn eigen taal.* **Voorlopig is het nog bij op peinzen van het te doen gebleven. 's Morgens vooraleer dat ik aan het werk begin doe ik altijd eerst mijn turnoefeningskes. Nen gezonden body in nen gezonde geest hé.**

JANNIE: *Met een klein lachje.* **Je bedoelt waarschijnlijk: een gezonde geest in een gezonde body.**

ANDRE: **Awel ja, dat... Dat is voor mij ook goed.** *Hij gaat op zijn buik op de grond liggen en begint te pompen.* **Eén. Twee. Drie.** *Hij stelt zich recht.* **En pas op... Tien keren zonder de minste moeite hé. Sportief zijn heten ze dat.**

JANNIE: Ja.

ANDRE: Sportief zijn hé.

JANNIE: Sportief weze.

ANDRE: Hebt ge het door?

JANNIE: Je hebt het over?

ANDRE: Dat ik blindelings aan sport doe.

JANNIE: Je...?

ANDRE: Nee, g' hebt het dus nog niet door hé. ... Wie ziet ge?

JANNIE: Nou... mijn buurman.

ANDRE: Volgens mij hebt ge niet goed gekeken. *Hij neemt een andere houding aan.*

JANNIE: Mijn lieve buurman.

ANDRE: Is al beter maar... *Hij neemt nog een andere houding aan.*

JANNIE: Sorry, maar...

ANDRE: Wie kan ik nog zijn?

JANNIE: Echt sorry, maar...

ANDRE: We gaan bezig blijven hé. *Hij loopt snel via de voordeur naar binnen in campingshuisje nr. 71.*

JANNIE: Hallo?

Er komt geen reactie.

JANNIE: Buurman?!

André komt via de voordeur uit campingshuisje nr. 71. Op zijn buik heeft hij een papier gekleefd met daarop 'Ik ben Pierre'.

JANNIE: Ze kucht en weet zich even geen houding te geven. **Nou... Dat had ik effe niet zien aankome, maar... Jij bent dus... Pierre.**

ANDRE: Ja, maar wel maar voor een week hé.

JANNIE: Voor een week?

ANDRE: Awel, achter die week... *Hij herpakt zich. Hij paradeert.* **Ik ben Pierre, ja. André die Pierre geworden is. 't Is te zeggen; als ik met u alleen ben, ben ik Pierre, maar van het moment dat mijn Agnes buiten komt, dan ben ik voor u ook weer André. Kunt ge volgen.?**

JANNIE: Jij bent dus Pierre van de dating site.

ANDRE: Pierre van blind gezocht, ja.

JANNIE: Waarom heb je vanmorge bij onze kennismaking dan niet ineens gezegd dat je Pierre was?

ANDRE: Omdat ik dat toen nog niet wist hé.

JANNIE: Dat je Pierre was?

ANDRE: Ja. Nee!! Ik wist nog niet dat jij dat poepke waart dat blind op zoek waart.

JANNIE: Je hebt het over?

ANDRE: Van diene site. Blind op zoek.

JANNIE: Je bedoelt de datingsite.

ANDRE: Ja, die site waar dat jij op zoek waart en ik gevonden wilde worden.

JANNIE: Sorry als ik wat onwennig voor de dag kom, maar dit is voor mij de eerste keer dat... Heb jij...?

ANDRE: Ik ga eerlijk zijn. Ik was ne keer wreed goed op weg om het te doen, maar vlak voor dat we het dan eigenlijk gingen doen, hebben we ons bepeinsd en hebben we het uiteindelijk toch niet gedaan.

JANNIE: Dus ook jij hebt nog nooit een buitenechtelijk avontuurtje gehad.

ANDRE: In gedachten bijna iedere week, maar in 't echt... vrij van zonden.

JANNIE: De rede waarom ik...

ANDRE: Ja, dat hebt ge mij al verteld hé. Bij u heeft dat te maken met het feit dat uwe vent in Holland af en toe ne keer nen verkeerden afslag pakt.

JANNIE: En je vrouw, gaat die...?

ANDRE: Die heeft volgenst mij nog nooit verkeerd gereden in Holland.

JANNIE: Kunne we dan stelle dat we beide behoefte hebbe aan iets anders?

ANDRE: Verandering van spijs doet eten, zei mijn vader altijd.

JANNIE: En spreek ik jou nou aan met Pierre of André?

ANDRE: Doe maar Pierre. Pierre is voor ons gezellig samenzijn momenten. André is voor als uwe sifon moet ontstopt worden.

JANNIE: Mijn 'sifon'?

ANDRE: Awel ja. Awel nee, want uwe sifon zit niet verstopt. *Hij praat Hollands.* Ik heb voor het ogenblik een beetje probleme om de fictie van de realiteit te onderscheide.

JANNIE: Je bent in de war.

ANDRE: En geen klein beetje. Ja, nen mens heeft ook niet alle dagen kans van zo een schoon poepke hé.

JANNIE: *Enthousiast.* Ooohhh! Je hebt ook al een troetelnaampje voor me bedacht.

ANDRE: Nee nee, dat slaat op... *Hij tikt speels op zijn kont.* Uih, ja ja, het toetelnaampke waar dat ik u zou willen mee aanspreken is 'poepke'.

JANNIE: Toen we daarstraks rond de ontbijttafel zate, had ik nooit kunne bedenke dat jij zo charmant kon zijn.

ANDRE: *Ondeugend.* Moest ge weten hoeveel charmante talenten dat er bij mij nog allemaal verborgen zitten.

JANNIE: Uitdagend, ondeugend. Ooh, honey, je brengt me op ondeugende gedachte.

ANDRE: Honey?

JANNIE: Mijn troetelnaampje voor jou. Vind je het niet oké?

ANDRE: Zeker dat. Honnnnn...ey. Is heel wat anders dan het troetelnaampke waar dat Agnes mij mee aanspreekt. Slapoor.

JANNIE: Als ik eerlijk mag zijn, beantwoord je wel helemaal niet aan de persoonsbeschrijving van de man op de site.

ANDRE: *Ondeugend, speels.* Ik geef toe dat ik hier en daar bewust een verkeerd woordje gebruikt heb.

JANNIE: *Speels, bedenkelijk.* Lengte. Eén meter drieëntachtig?

ANDRE: *Ondeugend, speels.* Nen mens mistypt hem al rap ne keer een cijferke hé.

JANNIE: *Speels, bedenkelijk.* Medio dertig?

ANDRE: *Ondeugend, speels.* 'k Ga weer op die drie geduwd hebben in plaats van op die vijf hé.

JANNIE: *Ondeugend.* Denk je dat je als man van middelbare leeftijd nog iets voor me kan betekene, Pierre?

ANDRE: Als 't voor ervaring is, zijt ge natuurlijk beter dat ge op knopke vijf dan op knopke drie duwt hé. *Hij eindigt zijn repliek met een ondeugend lachje.*

JANNIE: *Ze antwoordt met een even ondeugend lachje. Ze wordt ernstiger.* Ik wil wel dat je beseft dat je iets begint met een niet vrije vrouw, Pierre. Dat ik een echtgenoot heb die zich nu ergens tusse Amersfoort en Zwolle bevindt.

ANDRE: Is wel nog altijd beter dan nen wederhelft die in het huizeke naast de deur zit.

JANNIE: Weet ook dat ik door maandelange verwaarlozing een acuut gebrek heb aan seksueel contact. Denk je dat jij dat tekort voor me kan compensere, Pierre?

ANDRE: Wacht maar totdat ik die Chinese Tji Tji Wi Di Di poederkes met dienen Griekse Yoghurt binnen heb.

JANNIE: Oh, Pierre, jij wordt echt de man van mijn leve.

ANDRE: Dat is wel voor wreed lang hé. Zouden we niet beter beginnen met acht dagen op proef?

JANNIE: *Ze lacht.* Jij hebt ook echt gevoel voor humor, Pierre. Hou je er rekening mee dat ik je bij ons eerste afspraakje wel al es stevig wil knippe.

ANDRE: Een echte coiffeuse hé gij. *Terzijde.* Zou zij dat nu echt menen? *Hij haalt het doosje poedertjes uit zijn zak en kijkt er naar. Terzijde.* Direct heb ik hier heel die doos poederkes nodig.

JANNIE: *Zwoel.* Mag ik je dan nu uitnodige in home soixante-neuf, Pierre?

ANDRE: *Terzijde.* Auw zekers. We zitten van den eerste keer echt wel in vijfde versnelling. *Tot Jannie.* Als het niet stoort zou ik wel graag eerst nog ne keer naar Delhaize gaan.

JANNIE: Wat heb je in hemelsnaam op dit moment in Delhaize te zoeken?

ANDRE: Griekse yoghurt. Voor dat ik optreed, eet ik graag eerst een yoghurtje.

JANNIE: Yoghurt voor je gaat sekse?

ANDRE: Ja, een half uurke daarvoren. Dat is goed voor... Voor mijnen darmflora. De flora zorgt er voor dat de fauna in mij opgewekt wordt.

JANNIE: Oooh!! Je bedoelt dat daardoor het beest in je wordt opgewekt. Welk beest, Pierre?

ANDRE: Den... Den olifant. Het dier met de grote slurf.

JANNIE: Oh Pierre! Pierre!!!

AGNES: *Ze komt via de voordeur van campinghuisje nr. 71 in het voortuintje. Ze kijkt naar Jannie. Terzijde.* **Waar heeft die last van?**

ANDRE: *Terzijde tot Jannie. Hij praat Hollands.* **Volgens mij is het tijd om onze ‘in pauzetoets’ in te drukke.**

AGNES: *Tot André.* **Wat scheelt er met die?**

ANDRE: Awel ze...Ze wordt haast onnozel van te zitten wachten op Pierre.

AGNES: En wie is Pierre?

ANDRE: Ik. ... Ik ‘veronderstel’ dat Pierre den dienen is die vandaag gaat komen om aan hare sifon te werken.

AGNES: Pierre is dus nen loodgieter.

ANDRE: Ja. Nee, Pierre is van dienen blinden bureau.

AGNES: Nen blinde loodgieter! Dat gaat op wat trekken.

JANNIE: Stoort het als ik effe niet meer kan volge? Jij komt dan nog effetjes bij me naar binne, ‘André’.

ANDRE: Met plezier, poe... ‘Jannie’.

JANNIE: *Ze wuift met een brede glimlach om haar mond naar Agnes.* **Buurvrouw.**

AGNES: *Ze wuift speels en met een brede glimlach om haar mond terug naar Jannie.*

ANDRE: *Ook André wuift op dezelfde manier naar Jannie.*

JANNIE: *Ze verdwijnt via de voordeur van campinghuisje nr. 69.*

AGNES: *Ze kijkt nu naar André.*

ANDRE: *Hij stopt plotsklaps met wuiven.*

AGNES: Wat voor een simpele duif is mij dat. En wat moet gij straks met plezier bij haar binnen gaan doen?

ANDRE: Aan dienen blinde loodgieter tonen waar dat die sifon zit.

AGNES: En heeft zij gene vent die kan helpen?

ANDRE: Die heeft tussen Amersfoort en Zwolle nen verkeerden afslag gepakt en heeft hem daar vastgereden.

AGNES: Wat voor nen cirque is dat hier. Binnenkort heb ik hier nog meer stress of op mijn werk.

ANDRE: Dat is ook niet moeilijk. 't Is zes jaar geleden dat ge nog mee uw kuismachine rondgereden hebt.

AGNES: En hoever staat ge met onzen afvoer?

ANDRE: Bijna hé.

AGNES: Bijna gereed of ge gaat er bijna aan beginnen?

ANDRE: Iedereen houdt mij altijd van mijn werk hé. En kunt ge aan ons vriendin van 'het heilig kruis' vragen dat ze zeker geen water laat lopen als ik aan die sifon bezig ben.

AGNES: Daar gaat ge voorlopig geen last van hebben. Die is altijd maar over Jezus bezig tegen dat Mariabeeld op de logeerkamer.

ANDRE: Is ze haar beklag aan het doen tegen haar schoonmoeder?

AGNES: Moest het mogelijk zijn van een beetje respect te hebben. Mijn moeder heeft wel heel haar leven de bloemen water gegeven in de kerk hé.

ANDRE: Maar z' heeft ook wel den helft van haar leven een affaire gehad met de paster.

AGNES: Dat moet met goedkeuring van Jezus geweest zijn, want anders zou dat nooit kunnen gebeuren zijn. *Ze raapt de vise grip van de grond, steekt hem vrij ruw in André zijn handen en verlaat het voortuintje via de voordeur van campinghuisje nr. 71.*

ANDRE: Gelukkig dat ze zelf niet beseft dat ze iederen dag meer en meer op de stiefmoeder van Sneeuwvitje begint te gelijken.

André gaat naar de zijkant van campinghuisje nr. 71 en gaat op zijn rug liggen, klaar om onder het huisje te verdwijnen. Vicky komt met haar elektrische step via de rechtse zijkant van het podium op de wandelweg gereden. Ze bemerkt André, ze opent snel het hekje van het voortuintje van campinghuisje nr. 71 en rijdt met haar elektrische step naar de plaats waar André ondertussen onder het campinghuisje is verdwenen. Ze belt met de bel van haar elektrische step.

VICKY: Hallo. Haaaaalloooo!!

ANDRE: Praat van onder campinghuisje nr. 71. Hij denkt dat het Jannie is. **Een klein momentje geduld, poepke! Honey komt er direct vanonder!**

VICKY: Ze stapt van haar elektrische step en laat hem over de grond vallen.

ANDRE: Terwijl hij op zijn rug liggend, van onder het campinghuisje komt gekropen. **En hier is Honey al.** Hij bemerkt Vicky. **Uih...? Vicky?** Hij gaat rechtop staan.

VICKY: Oh, André, ik vind het fantastisch dat ge niet kwaad zijt na wat dat er gebeurd is.

Speels. Ik vind het ook fantastisch dat gij mij 'poepke' noemt en voor uzelf ook een

troetelnaampke verzonnen hebt. *Ze neemt zijn hand vast. Enthousiast en met een heel diepe, zwoele stem.* **Honeyyy.**

ANDRE: Ik meende dat gij...

VICKY: Het feit dat ik twee weken geleden in de mais niet op uw avances ben ingegaan, had echt niets met u te maken, ... *Weer met een heel diepe, zwoele stem.* **honeyyy.** *Ze neemt hem vast.*

ANDRE: Ik uih... *Hij probeert uit haar omhelzing los te geraken.* **Ik vrees dat er een klein misverstandje is.**

VICKY: Ge moet het mij vergeven, maar... dat van die factuur die niet betaald is, mocht ik niet gebruikt hebben om... Maar die Agnes die kan mij zo op stang jagen hé.

ANDRE: Ja, z' is niet voor niets in opleiding voor de stiefmoeder van Sneeuwwitje hé.

VICKY: Maar ik ben blij dat ge het mij niet kwalijk neemt, ... *Weer met een diepe, zwoele stem.* **honeyyy.** *Ze wil hem opnieuw omhelzen.*

ANDRE: Uih, Vicky...

VICKY: Poepke. Poepke is oké voor mij. Ik wil niets liever dan dat ge mij aanspreekt met... *Met heel diepe, zwoele stem.* ... 'poeoeoepeke'.

ANDRE: Wat dat wij twee weken geleden in de mais gedaan hebben...

VICKY: *Ze vult zijn zin aan.* ... Was fantastisch. Het feit dat ik meer dan twee weken na dat er niets is gebeurd, nog altijd vind dat er wel iets mocht gebeurd zijn, is het duidelijkste bewijs dat er nu echt wel iets mag gebeuren.

ANDRE: Misschien moeten we gewoon vergeten wat dat er dienen avond gebeurd is.

VICKY: *Haar gemoedtoestand slaat volledig om.* Wat gij veertien dagen geleden voor mij hebt gevoeld, is dus volledig weg.

ANDRE: Onder normale omstandigheden zou ik liefst nog drie keren meer willen voelen, maar...

VICKY: Maar?

ANDRE: Té is té hé.

VICKY: Dus gij en Agnes hebben wel nog seks.

ANDRE: Nee.

VICKY: Hoe kan 'te' dan 'te' zijn?

ANDRE: Door dienen anderen 'te'.

VICKY: Volgens mij zijt gij gewoon uitgeblust en is dat de reden.

ANDRE: *Verontwaardigd.* Ah ja?!

VICKY: Volgens mij vreest ge dat ge een temperamentvolle jonge vrouw als mij niet meer gaat aankunnen.

ANDRE: Ah ja??!!!

VICKY: Ja, volgens mij hebt ge moeten ervaren dat uw libido u de laatste tijd in de steek laat.

ANDRE: Gij peinst dus dat mijn libido... Wacht maar als ik straks in 't Chinees begin te babbelen, ge zult niet meer twifelen dan.

VICKY: *Ze wendt zich van André af.* En sorry, maar ge zijt niet den enige die interesse in mij heeft.

ANDRE: Ah nee?

VICKY: Ronny heeft mij uitgenodigd om volgende week iedere avond samen met hem...

ANDRE: Die slappe zes!! Ik ben der zeker van dat dat niets ga worden.

VICKY: *Venijnig.* En weet ge toevallig ook waarom niet?

ANDRE: Omdat... Té is té.

VICKY: Die collega van hem blijft wel maar een week hé.

ANDRE: Té is té.

VICKY: Ik heb de indruk dat hij geen problemen heeft met zijn libido.

ANDRE: 't Is niet moeilijk. Hij loopt hele dagen met zo een doos van die Chinese poederkes in zijne zak rond. Maar wat dat hij kan,... *Hij trekt zijn wit marcelleke uit en draait er mee in het rond, boven zijn hoofd. ...kan ik ook.*

VICKY: *Ze sluit haar ogen. Als in extase, met heel diepe, zwoele stem. Ze schudt met haar schouders. Oooohhh, honeyyy!*

ANDRE: *Hij schudt nu enorm met zijn heupen. Oooohhh, poeoeoepeke!*

AGNES: *Off. In campingshuisje nr. 71. Andrééééé!!!! Die halve heilige vraagt of dat ze al water kan laten lopen in de douche??!!*

ANDRE: *Oooohhh, die boze stiefmoeder ga hier direct gaan zijn. Hij trekt snel terug zijn wit marcelleke aan.*

VICKY: *Ze blijft met gesloten ogen staan. Als in extase, met heel diepe, zwoele stem. Honeyyy! Ze doet nu alsof ze smakkussen geeft. Hhmm. Hhmm.*

ANDRE: De mais is echt wel rijp medunkt. Gij moet hier weg hé. Moest het mogelijk zijn van weer in de realiteit te stappen.

VICKY: *Ze opent haar ogen.*

ANDRE: Gij kunt hier niet blijven staan, want Agnes kan alle momenten naar buiten komen. *Hij neemt haar mee naar de wandelweg.*

AGNES: *Off. In campingshuisje nr. 71. Andrééééé???!!*

ANDRE: Wanneer hij met Vicky op de wandelweg is, bemerkt hij de elektrische step van Vicky in het voortuintje van campingshuisje nr. 71. **Ooohhh, en die trottinette ligt daar ook nog.** Hij neemt Vicky terug mee naar het voortuintje van campingshuisje nr. 71.

AGNES: Off. In campingshuisje nr. 71. **André!!!! Zit er een banaan in uw oor misschien?**

ANDRE: Dat gaat hier verkeerd aflopen hé. Uih... Hij kijkt paniekerig om zich heen. **Kruipt onder dat huizeke.**

André doet Vicky op de grond zitten, vervolgens op haar rug liggen en onder campingshuisje nr. 71 kruipen.

VICKY: Teleurgesteld. **Honey?**

ANDRE: Ja, 't is dat of slagen krijgen van de boze stiefmoeder hé.

VICKY: Ze ligt nu op haar rug onder campingshuisje nr. 71.

ANDRE: Allee, schuif ne keer een beetje op dat ik erbij kan.

Vicky schuift verder onder campingshuisje nr. 71 door. André gaat op zijn rug liggen en schuift nu ook onder campingshuisje nr. 71.

AGNES: Ze komt via de voordeur van campingshuisje nr. 71 in het voortuintje. **Andréééé?!!!**

ANDRE: Heel relaxed. **Ja?**

AGNES: Ze komt bij André. En? Hoe zit het?

ANDRE: 'k Mag echt niet klagen.

AGNES: En gaat het vooruit?

ANDRE: Ik peins van mijn eigen dat ik goed bezig ben.

AGNES: Hoelang gaat het nog duren vooraleer dat ge gereed zijt?

ANDRE: 't Is wel geen gemakkelijke positie voor deraan te werken hé!

AGNES: Ze bemerkt de elektrische step van Vicky. En wat is dat hier? Dat is toch die trottinette van die Vicky.

ANDRE: Ah ja?

AGNES: Zal wel zijn. 't Is maar zij alleen op de camping die hier met zo'n spel rondrijdt. En g' hebt haar niet gezien?

ANDRE: Nee.

AGNES: En ge zijt heel zeker dat ge haar niet gezien hebt?

ANDRE: Ik ben wel bezig met die sifon te repareren hé zeg.

AGNES: Ik hoop maar dat ze weer niet gelijk twee weken geleden rond uw gat ga beginnen draaien.

ANDRE: Draaide die rond mijn gat?

AGNES: Nee, **gij** rond 't het hare! 't Is maar dat ik er niet mee gediend ben als dat spel hier weer moest beginnen.

ANDRE: Die sifon, moet dat vandaag nog gemaakt zijn?

AGNES: Wat voor een vraag is dat nu weer? Die halve heilige wilt haar wel kunnen wassen vooraleer dat ze op retraite gaat.

ANDRE: Stoort dat dan als ik deraan voortdoe?

AGNES: En als ge het maakt; liefst niet met uw links hand. Ik ga die draaikont haar trottinette gaan weerbrengen. Ze neemt de elektrische step en rijdt in volle vaart de wandelweg op. Ze verlaat de wandelweg via de rechtse zijkant van het podium.

ANDRE: Terwijl hij van onder campinghuisje nr. 71 komt gekropen. Volgens mij ga ze geslaagd zijn voor die rol van de stiefmoeder van Sneeuwvitje. Tot Vicky onder campinghuisje nr. 71. Gij moet hier wel zo rap mogelijk weg hé. Hij komt van onder het campinghuisje en helpt ook Vicky om er vanonder te geraken.

VICKY: Ze is nu van onder campinghuisje nr. 71. Als ge maar weet dat ik mij echt tot u aangetrokken voel, honey.

ANDRE: Hij stapt even van Vicky weg. Terzijde. Ik zou mij niet mogen aangetrokken voelen... maar 'k ga het niet kunnen tegenhouden. Hij draait zich terug om naar Vicky. Moet ge ne keer wat weten? ... Enthousiast. Ik voel me ook zo...

VICKY: Oooohhh, honeyyyy!!! Ze schudt met haar schouders. Ik zie u vanavond om tien uur in het maisveld.

ANDRE: Hij trekt weer zijn wit marcelleke uit, zwiert ermee in het rond boven zijn hoofd. Oooohhh, poeoeopke!!! Plotsklaps stopt hij met zijn handeling en gaat bij Vicky. Hij neemt haar mee naar de wandelweg. En nu kunt ge beter maken dat ge hier weg zijt.

VICKY: Ik zie u vanavond.

ANDRE: In de mais. Hij loopt nu snel terug naar het voortuintje van campinghuisje nr. 71. Hij wuift naar haar.

VICKY: Ze wuift naar hem terug en verlaat de wandelweg via de rechtse zijkant van het podium.

ANDRE: Hij slaakt een diepe zucht van opluchting. Hij trekt terug zijn wit marcelleke aan.

Uit de voordeur van campinghuisje nr. 69 komt Jacoba in haar bikini met daarboven een doorzichtige strandjurk. Ze draagt slippers, een zonnebril met heel donkere glazen en heeft een boek bij zich. Ze gaat in de ligzetel liggen en begint in haar boek te lezen terwijl André de hele tijd naar haar kijkt. Hij gaat nu naar de tussenomheining en kijkt opnieuw naar Jacoba. Hij komt een paar stappen terug richting campinghuisje nr. 71. Hij slaakt dezelfde diepe zucht van opluchting als daarnet bij Vicky.

ANDRE: Stelt u voor dat die uw haar snijdt. Hij gaat op zijn rug liggen en kruipt onder campinghuisje nr. 71.

De voordeur van campingshuisje nr. 69 gaat open en Jannie verschijnt blootvoets, in haar korte jeans rokje en sexy topje. Ze ziet André nog net onder het campingshuisje kruipen. Ze stapt snel over de tussenomheining heen en gaat bij André.

JANNIE: Honey?... Heel verleidelijk. Honeyyy.

ANDRE: Off. Onder campingshuisje nr. 71. 'k Ben op komst!

JANNIE: Heel verleidelijk. Honeyyy.

ANDRE: Off. Onder campingshuisje nr. 71. We hadden wel maar vandenavond ten tien in de mais afgesproken hé. Hij komt nu van onder campingshuisje nr. 71 gekropen.

JANNIE: Verleidelijk. Hey.

ANDRE: Ah, 't zijt... Ik meende... Doet haar verleidelijke 'Hey'. na.

JANNIE: Uitdagend knoopt ze twee knoopjes van haar sexy topje los.

ANDRE: Uih... Misschien kunt ge uw etalage nog een beetje toe laten want uih... Ik heb een probleem.

JANNIE: Heb je er dan een probleem mee om intiem met me te zijn?

ANDRE: Nee. ... Maar bij Delhaize zitten ze zonder Griekse yoghurt.

JANNIE: En daarom mot ik mijn potje seks met jou dan maar vergete.

ANDRE: Ja. Nee!! Nee nee, dan... Dan doen we het niet op zijn Grieks. Maar... Maar daarmee is dat probleem van die stiefmoeder van Sneeuwwitje wel nog niet opgelost.

JANNIE: En wat heeft de stiefmoeder van Sneeuwwitje in Godsnaam met mijn seksleve te make?

ANDRE: Niets. Alles. Doordat die Agnes van mij stillekes aan op die stiefmoeder van Sneeuwwitje begint te gelijken...

JANNIE: Ze stapt even een paar passen van hem weg. Jeezes! Kan het iets minder ingewikkeld? Ze draait zich terug richting André. Ik wil jou gewoon hier en nu eens lekker knippe.

ANDRE: Ik zou niets liever willen dan dat ge der ne keer goed de tondeuse inzet, maar... Liefst zonder dat we gestoord worden door de stiefmoeder van Sneeuwwitje.

JANNIE: Dus daarom stelde je voor om niet nu, maar om vanavond in het maisveld achter de camping intiem met me te zijn.

ANDRE: Ja. Nee!! Nee, dat gaat niet gaan.

JANNIE: Je hebt er dus ook probleme mee om vanavond in het maisveld achter de camping van bil met me te gaan?

ANDRE: Mijn billen zouden niets liever willen, maar...

JANNIE: *Of je hebt vanavond om tien uur seks met me in het maisveld achter de camping, of ik vrees dat ik nog es die datingsite zal moeten raadplegen. Ze wendt zich af van André en doet de twee knoopjes van haar sexy topje terug dicht.*

ANDRE: *Dat... Terzijde. Ik ga nooit geen kans meer hebben van zo'n poepke... Terug tot Jannie. Zet de etalage maar weer open.*

JANNIE: *Ze kijkt terug naar André. Dus oké voor jou om vanavond...?*

ANDRE: *'t Zal wel zijn. 'k Zie niet in wat dat ik anders vandenavond te doen zou hebben.*

JANNIE: *Terwijl ze terug de twee knoopjes van haar sexy topje losknoopt. Spaaaaannend.*

ANDRE: *Ja, 'k vind het ook. Spaaaaannend!*

JANNIE: *Sensueel. Oh, Pierre, je zorgt ervoor dat de wildste fantasieën me voor de geest komen.*

ANDRE: *Sensueel. Moest je weten met wat dat ik nu in mijn gedachten zit.*

JANNIE: *Uitbundig. Oooh, Pierre, je maakt me zo...*

ANDRE: *Hij gaat mee in haar uitbundigheid. Ewel, als ik eerlijk wil zijn: Hij praat Hollands. jij maakt mij ook zo...*

JANNIE: *Ze neemt André vast bij zijn hand en trekt hem mee naar de tussenomheining. Oooh, Pierre, misschien motte we onze verlanges niet langer op de proef stellen. Ze stapt over de tussenomheining en trekt André mee naar het voortuintje van campingshuisje nr. 69.*

ANDRE: *'t Zal wel zijn. Als de goesting der is, moeten we der van profiteren. Hij staat met zijn ene been over de tussenomheining. Hij stopt en stapt terug naar het voortuintje van campingshuisje nr. 71. Nee. Nee, we kunnen dat toch beter niet doen.*

JANNIE: *Teleurgesteld. Honey?*

ANDRE: *Zonder die Griekse yoghurt gaan we maar den helft zoveel plezier hebben.*

JANNIE: *Dus jij wil eerst...?*

ANDRE: *Een dubbele portie van die Griekse yoghurt.*

JANNIE: *Ondeugend, uitdagend. Oh, honey.*

ANDRE: *Ja, 't zal de moeite zijn hoor.*

JANNIE: *Uitdagend. Misschien mot ik dan nu maar eerst eens op zoek gaan naar die libidoverhogende yoghurt van je. Ze stapt naar het hekje bij de wandelweg. Ze wuift naar hem. Byeeee*

ANDRE: *Hij wuift speels naar haar terug. Byeeee.*

JANNIE: *Via de rechtse zijkant van het podium verlaat ze de wandelweg.*

ANDRE: *Hij slaakt een zucht van opluchting. Waarom moeten de gevaarlijke dingen nu altijd juist de geestigste zijn.*

JACOBA: *Ze doet haar boek dicht, zet haar bril bovenop haar hoofd en komt naar de tussenomheining. Ze steekt haar hand op. Hey!*

ANDRE: *Hij draait zich om en kijkt nu naar Jacoba. Ah... Hij steekt eveneens zijn hand op. Hey!!*

JACOBA: *Terwijl ze fel op haar kauwgom knabbelt. Hello, buurman. Is everything okay with you?*

ANDRE: *Uih... Yes yes. I feel my 'pretty'.*

JACOBA: *Je lijkt het aardig te kunne vinde met Jannie.*

ANDRE: *Uih... Yes Yes, I'm a good friend of Jannie.*

JACOBA: *Ze doet Jannie na. Uitbundig. "Oooh, Pierre, je maakt me zooo..."*

ANDRE: *Ah, gij hebt gehoord... Terzijde. ...Wat dat ge beter niet gehoord had. Met een betrapt lachje. I'm a 'very, very' good friend of Jannie.*

JACOBA: *Ondeugend. Terechtwijzend. Very, very 'close friend' of Jannie.*

ANDRE: *Hij lacht ondeugend. Ah, gij hebt ook gehoord dat uw collega coiffeuse vandenavond mijn haar ga knippen.*

JACOBA: *Ze knikt ondeugend van 'Ja'. Ze maakt een blaas met haar kauwgom.*

ANDRE: *I go tonight with your collega coiffeuse in de mais for love.*

JACOBA: *Ondeugend. Nice.*

ANDRE: *Ewel, 'k peins ook dat het wel ne keer nice zou kunnen zijn. Griekse evening.*

JACOBA: *Misschien ben jij wel de ideale lover for her.*

ANDRE: *Zal wel zijn. Hij slaat zijn armen wijd open. No stress for action. Metier de travaille.*

JACOBA: *Jannie en ik kunne het echt goed met elkaar vinde, ook in de liefde zitte we vaak op dezelfde golflengte. Ook ik hou van no stress for action. Ze komt nu bij André en fluistert uitdagend in zijn oor. Maar vooral van metier de travaille, 'Pierre'.*

ANDRE: *Ah, gij uih... Terzijde. Volgens mij gaat er weer hier of daar iets niet kloppen.*

JACOBA: *Uitdagend. Begrijp je wat ik bedoel... 'Pierre'? Ze maakt weer een blaas met haar kauwgom.*

ANDRE: *'k Begrijp niet wat dat ge bedoelt, maar 'k peins wel dat ik weet wat dat ge wilt zeggen.*

JACOBA: *Jannie en ik date op dezelfde manier.*

ANDRE: *Zit ge ook op dienen blinde site?*

JACOBA: *Terwijl ze fel op haar kauwgom knabbelt. Hhmm.*

ANDRE: Om ter eerst bingo. Ho, stelt u voren dat **gij** en uwe collega op dezelfde vent vallen.

JACOBA: Zou ik helemaal geen probleem mee hebbe.

ANDRE: *Gij zoudt... Terzijde. Hij wendt zich af van Jacoba.* Ziet ge wel! 'k Wist dat er ergens een vijs verkeerd ingedraaid zat.

JACOBA: *Ze draait hem terug naar zich toe.* Ik val op oudere manne, Pierre.

ANDRE: Ah **gij**... Oooh, ik zou dat niet doen, moest ik van u zijn.

JACOBA: Ik...

ANDRE: Oooohhhh, nee, 'k zou der niet aan beginnen.

JACOBA: *Passievol.* Oudere mannen geve mij het gevoel...

ANDRE: Nee nee nee, afblijven.

JACOBA: *Ze neemt nu een veel koelere houding aan en duwt hem van zich af.* Dus, **jij** voelt er helemaal niks voor om met mij...?

ANDRE: *Hij wendt zich af. Terzijde.* Oooh, waarom kan **zij** nu niet wachten tot naaste week om iets voor mij te voelen? *Hij kijkt nu Jannie aan.* Wel, 't is te zeggen...

JACOBA: *Ze stapt u van André weg, precies of ze hem negeert terwijl ze fel op haar kauwgom knabbelt.* Ken **jij** de stiefmoeder van Sneeuwwitje?

ANDRE: Als ter enen is die ze kent, zal ik het wel zijn.

JACOBA: *Zonder hem aan te kijken.* Hoe denk je zal ze reagere als ik haar vertel dat **jij** een afspraak hebt gemaakt met mijn collega om seks te hebbe met haar?

ANDRE: *Hij praat Hollands.* Mocht je het nog niet doorhebbe: *Hij praat nu in zijn eigen taal.* Chantage noemen ze dat.

JACOBA: *Ze draait zich naar hem toe.* Heb ik helemaal geen probleme mee.

ANDRE: Ah, **gij**...

JACOBA: *Eerder dreigend.* Of je hebt vanavond seks met me of... *Ze maakt een blaas met haar kauwgom die ze laat knallen.*

ANDRE: Vandenavond!! Mijnen agenda staat anders echt wel al vol hé.

JACOBA: *Ze knabbelt fel op haar kauwgom. Ze stopt met knabbelen.* Negen uur dertig in het fietshok dan maar? *Ze maakt een blaas met haar kauwgom.*

ANDRE: *Ironisch.* Ja, waarom niet hé. Vijf voor den halvertienen klop ik aan deur van numero negenezestig. Uw collega doet open en zegt: *Hij praat Hollands.* Je bent wel effe een half uurtje te vroeg, honeyyyy. *Hij praat in zijn eigen taal.* En dan zeg ik: Dat weet ik, poeoeoeopke, maar ik kom eerst den band van uw collega haar vélo oppompen.

JACOBA: *Ze komt bij André en geeft hem een lichte klap op zijn wang.* No stress for action, 'honey'.

ANDRE: No stress for...

JACOBA: *Ze trekt zijn short iets hoger op. Relax.*

ANDRE: *Hij stapt iets van Jacoba weg. Relax! Nen mens komt naar hier voor een paar weken op zijn gemak te zijn en hij moet den enen acte de presence achter den andere doen.*

JACOBA: Je twijfelt dus aan je libido.

ANDRE: *Ietwat gepikeerd, herhaalt hij haar in het Hollands ‘Je twijfelt dus aan...’ Hij praat in zijn eigen taal. Hij trekt zijn short weer iets lager op. Voor u staat er hier wel iemand met metier de travaille, hé.*

JACOBA: *Mooi, dan zie ik jou om negen uur dertig bij het fietshok... Max. Ze maakt met haar hand een klapzoen.*

ANDRE: Max?

JACOBA: *Mijn troetelnaampje voor je. Ze gaat richting campinghuisje nummer 69. Vlak voor ze in de deuropening verdwijnt, draait ze zich nog eens om naar André. Bye...Max. Af.*

ANDRE: *Mijn grootmoeder heeft wel twee honden gehad die Max heten hé. Hij loopt zenuwachtig in het rond. Dat gaat hier verkeerd aflopen hé. Drie vrouwen die op dezelfde avond met mij...*

Ronny komt via de linkse zijkant van het podium de wandelweg opgelopen. Hij loopt naar de rechtse zijkant toe. André bemerkt hem.

ANDRE: Stop.

RONNY: *Hij blijft gewoon verder lopen.*

ANDRE: Stooooop!!!

RONNY: *Hij stopt en kijkt achterom naar André. Tandpijn?*

ANDRE: Dat heb ik nu nog nooit meegemaakt.

RONNY: Die Hollandse ziet het dus zitten met u.

ANDRE: 'k Weet niet wat dat ze gegeten hebben, maar al die vrouwen zien het al met ne keer zitten met mij.

RONNY: Kan het zijn dat ge drie zakskes van die poederkes in uwe yoghurt gedaan hebt?

ANDRE: Binnenkort wordt het zodanig ingewikkeld dat ik zelf niet meer weet hoe dat het in zijnen haak zit. Ik word Pierre van blind gezocht en begint een affaire met coiffeuse numero één uit Holland. Achter een week moet ik zodanig blind zijn dat ik haar niet meer zie staan zodanig dat gij een affaire met haar kunt beginnen. Aangezien dat coiffeuse numero twee ook op oudere mannen valt, valt ze juist gelijk coiffeuse numero één niet alleen op Pierre, maar dus ook op mij. In de plaats van Honey gaat zij, Max tegen mij zeggen. Om met coiffeuse numero twee te kunnen afspreken in het vélokot van numero negenenzestig ga ik tegen coiffeuse numero één zeggen dat ik den

band van hare vélo kom oppompen. Bij poepke numero twee die twee weken geleden de finishing touch niet zag zitten, moet het per se vandenavond gebeuren op dezelfde plaats en uur of waar ik met poepke numero één afgesproken heb. Alsof dat alles nog niet ingewikkeld genoeg is, moet ik ook nog rekening houden met de stiefmoeder van Sneeuwwitje die naast de deur woont en Chinese Tji tji wi di di poederkes pakken met Griekse Yoghurt omdat mijn libido op peil zou blijven. Voor de gelegenheid heb ik mijn sterrenbeeld van maagd dan maar veranderd naar dat van nen olifant met nen grote slurf.

Geeft toe: 't is ter over hé.

Black Out

VIERDE SCÈNE

Vrijdag 15 augustus, 21u30. Gezien het uur is het ietwat duister geworden op de camping.

ANDRE: *André staat achter het tafeltje in het voortuintje van campingshuisje nr. 71 met het doosje Tji tji wi di di poedertjes. Op het tafeltje staat een potje Griekse yoghurt met daarin een lepeltje. Hij scheurt een zakje open en giet de inhoud in het potje Griekse yoghurt. Hij roert in het potje. Hij neemt een nieuw zakje dat hij openscheurt en waarvan hij de inhoud in de yoghurt giet. Hij steekt het doosje in zijn zak en begint nu weer in het potje yoghurt te roeren.*

DEBBY: *Ze komt uit de voordeur van campingshuisje nr. 71 en bemerkt André, ze komt bij hem.* **Goeienavond.**

ANDRE: **Goeienavond.** *Hij blijft als gek in zijn yoghurt roeren.*

DEBBY: **Waar zijt ge mee bezig?**

ANDRE: 'k Vraag het mij eerlijk gezegd ook af.

DEBBY: **En dat is?**

ANDRE: **Griekse Tji Tji Wi Di Di yoghurt.**

DEBBY: *Niet begrijpend.* **Griekse...?**

ANDRE: **Moest gij dat opeten, ge zoudt d' één verschijning achter d' ander zien.**

DEBBY: **Ik vrees dat ik u niet kan volgen, André.**

ANDRE: **Twee lepels van die yoghurt en ge vliegt rechtstreeks de zevenden hemel binnen.**

DEBBY: *Ze begrijpt het niet en er volgt een stupide lachje.* **Ik heb een vraag voor u, André. Zoudt gij het zien zitten om straks samen met mij naar die partij mais achter de camping te gaan?**

ANDRE: *Hij weet niet wat hij te horen krijgt.* **Uih... Kan het zijn dat gij al zo nen pot van die Griekse Tji Tji Wi Di Di yoghurt binnen hebt?**

DEBBY: **Ik weet echt niet waarover gij het hebt, André. Ik wil u gewoon vragen of gij het zoudt zien zitten om vanavond samen met mij in die partij mais op retraite te gaan.**

ANDRE: *Terzijde.* **Binnenkort zit heel de camping in die partij mais.**

DEBBY: **Ik denk anders dat een gezamenlijk uur stil gebed onze werksfeer best wel ten goede kan komen.**

ANDRE: **Volgens mij gaat dat een beetje van het goeie teveel zijn.**

DEBBY: **Dus ge wilt het niet in overweging nemen om straks, samen met mij...**

ANDRE: **Ik vrees dat dat niet ga gaan, nee.**

DEBBY: Hebt ge dan al iets anders gepland?

ANDRE: Ik heb met al geëngageerd om met iemand anders op retraite te gaan.

DEBBY: *Terwijl ze van André weg stapt, richting campinghuisje nr. 71. Jammer, dan zal ik genoodzaakt zijn om alleen...*

ANDRE: *Hij gaat haar achterna en doet haar halt houden. Nee! Nee, dat gaat niet! Gij kunt vanavond niet midden in die partij mais gaan zitten.*

DEBBY: En de reden waarom ik niet...?

ANDRE: Ewel omdat... Omdat er al iemand anders naar daar op retraite gaat.

DEBBY: Van de camping?

ANDRE: *Dat... Dat kan ik niet zeggen. Hij neemt een fietspomp die naast het tafeltje ligt en pompt lucht uit de fietspomp. Het enige dat ik kan zeggen is dat haar collega nen slappen band heeft die ik direct moet gaan oppompen. Hij stapt naar de tussenomheining toe.*

AGNES: *Off. Campinghuisje nr. 71. Andréééé??!!!*

ANDRE: *Ooohhh! Hij gooit de fietspomp op de grond en neemt Debby bij de arm en neemt haar mee naar de voordeur van campinghuisje nr. 71. En moest gij nu aan de stiefmoeder van Sneeuw witje willen zeggen dat ik nu geen tijd heb, want dat ik eerst naar coiffeuse numero één ben om aan dienen blinde loodgieter te tonen waar dat haar sifon zit. Hij duwt haar campinghuisje nr. 71 binnen en trekt de voordeur dicht.*

Het raam van de badkamer van campinghuisje nr. 69 gaat open en het hoofd van Jacoba verschijnt.

JACOBA: *Verleidelijk. Maaaaax! I'm ready!! Ze doet het raam terug dicht.*

ANDRE: *'t Spel gaat beginnen. Hij loopt naar campinghuisje nr. 69 en klopt op de voordeur. Hij loopt snel terug naar het voortuintje van campinghuisje nr. 71 en neemt de fietspomp die naast het tafeltje ligt. Hij springt over de tussenomheining en komt terug bij de voordeur van campinghuisje nr. 69.*

JANNIE: *Ze opent de voordeur van campinghuisje nr. 69 in haar kamerjas. Verleidelijk. Pierre?*

ANDRE: Nee, Max.

JANNIE: Max?

ANDRE: *Hij draait zich van Jannie weg. Terzijde. Oooooohhhh. Max is voor straks. Tot Jannie. Max is... dienen blinde loodgieter.*

JANNIE: Blinde loodgieter?

ANDRE: Ja, ge weet wel.

JANNIE: Ik ben wel zeker dat ik het niet weet.

ANDRE: Max is dienen blinde loodgieter die komt als uwe sifon lekt.

JANNIE: Maar ik heb helemaal geen ‘lekkende sifon’.

ANDRE: *Al lachend.* Dat zal dan ook de reden zijn waarom dat ge Max nog niet kent hé.

JANNIE: En Max is dus...

ANDRE: Nen blinde loodgieter. Hij ziet niet wat dat hij doet. Hij doet alles op gevoel.

JANNIE: *Uitdagend.* En denk je dat jij vanavond ook op gevoel tewerk gaat, Pierre?

ANDRE: Zal wel zijn. Hij praat Hollands. Ik ben gespecialiseerd in voele zonder te kijke.

JANNIE: *Ze lacht ondeugend.* Spannend.

ANDRE: *Hij lacht op dezelfde ondeugende manier.* Spannend.

JANNIE: Sorry, maar... *Ze wijst op haar kamerjas.* Ik ben er nog niet helemaal klaar voor.

ANDRE: Gelukkig. Allee... Ik kom voor Jacoba.

JANNIE: *Niet begrijpend.* Jij komt voor...?

ANDRE: Ze zit mee een dringende herstelling.

JANNIE: Je hebt het over?

ANDRE: Ze moet opgepompt worden. Den... Den band van hare vélo.

JANNIE: Ah, ze...

ANDRE: Ze zit met een platte tube, ja. En ze heeft aan mij gevraagd om...*Hij pompt een paar keer met zijn fietspomp.*

JANNIE: *Verleidelijk.* Dan maak ik me ondertusse verder klaar voor onze...

ANDRE: *In dezelfde verleidelijk stijl als Jannie.* Hij praat Hollands. **Neem je tijd zou ik zegge.** *Hij lacht en duwt Jannie campinghuisje nr. 69 binnen. Hij stapt mee naar binnen en sluit de deur af.*

DEBBY: *Ze komt uit de voordeur van campinghuisje nr. 71. Ze kijkt om zich heen. André? Daar er geen reactie komt, gaat ze naar het tafeltje waarop het potje met yoghurt staat. Ze kijkt nogmaals om zich heen. Ze neemt het potje yoghurt. Met lachje. Twee lepelkes en... Ze eet twee lepels van het potje yoghurt. Ondeugend, met een lachje. Ze doet alsof ze vliegt terwijl ze naar boven kijkt. Zzzzzzzzz. Ze eet snel nog een paar lepels yoghurt.*

De deur van campinghuisje nr. 69 gaat open.

JACOBA: *Off.* Campinghuisje nr. 69. Ietwat verveeld. **Max?!!!**

DEBBY: *Ze kijkt richting campinghuisje nr. 69, ze zet snel het potje yoghurt op het tafeltje, ze weet niet meteen waar ze zich moet verstoppen. Ze loopt naar de zijkant van campinghuisje nr. 71. Ze gaat op haar rug naast het huisje liggen en schuift dan onder het campinghuisje.*

JACOBA: *Ze komt, gevolgd door André met de fietspomp in zijn hand via de voordeur uit campinghuisje nr. 69. Ze draagt nog steeds haar bikini met daarboven een doorzichtige*

strandjurk en slippers. Ze heeft terug haar zonnebril met donkeren glazen opgezet. In haar hand heeft ze een zweepje. Oooohhhh, Max, ik vind jou gewoon...

ANDRE: De max.

JACOBA: *Uitdagend. Ietwat gemeen. En dan is nu het moment gekome om... Ze tikt eerder vriendschappelijk met het zweepje op André zijn borst.*

ANDRE: *Hij pompt een paar keer met de fietspomp.*

Jacoba duwt André voor zich uit, richting het fietshok van campinghuisje nr. 69. Ze tikt verschillende keren met het zweepje tegen André zijn kont.

Van links op het podium komt Anja op de wandelweg aangelopen en bemerkt André en Jacoba.

ANJA: André!

ANDRE: *Hij staat met zijn rug naar Anja. Oh, zeg dat het niet waar is hé. Hij draait zich nu om en bemerkt dat het Anja is. Hij blaast gerustgesteld adem uit.*

ANJA: Problemen?

ANDRE: *Nu meende ik echt dat gij de stiefmoeder van Sneeuwvitje waart.*

ANJA: De stiefmoeder van Sneeuwvitje?

ANDRE: *Ja, we... We voeren vanavond een toneelke op en... Hij wijst op Jacoba. Zij is Sneeuwvitje, ik de prins en nu meende ik dat gij de stiefmoeder...*

ANJA: Dus...?

ANDRE: *Hij weet niet hoe hij het moet uitleggen. Ewel dus, ja... 't Is voor mij anders ook niet gemakkelijk hé zeg.*

ANJA: Ik had jou graag iets willen vragen.

JANNIE: *Ietwat gepikeerd? Terwijl ze met haar zweepje in haar handpalm slaat. Mag ik je wel aan onze afspraak herinnere, Max.*

ANJA: Max?

ANDRE: *Uih... De naam van de prins hé. Hij wijst zichzelf aan. Max, de prins. Met lachje. En is het dringend? Want 't is maar dat ik met een strak werkschema zit.*

ANJA: *Ze gaat ietwat verder weg staan. Kan het persoonlijk?*

ANDRE: *Uih... Voor de moment zit ik wel met tête à tête momenten op overschot, maar... Hij geeft de fietspomp aan Jacoba. Hij praat Hollands. Misschien kan jij al effe wat voorpompe? Hij neemt het zweepje uit haar hand, hij duwt haar voor zich uit, richting fietshok huisje nr. 69 en slaat af en toe met het zweepje op haar kont. Hij geeft haar het zweepje, duwt haar het fietshok binnen en doet de deur dicht. Hij komt bij Anja. Met een ludiek lachje. Hij wijst op de deur van het fietshok. Hij praat Hollands. Ik heb effetjes de 'in pauzetoets' ingedrukt.*

ANJA: Kan ik u vertrouwen?

ANDRE: Als ter op de camping enen is die polyvalent en te vertrouwen is, staat hij naast u.

ANJA: Denkt ge dat het een goed idee is om af te spreken?

ANDRE: *Chaotisch.* Niet overdrijven hé zeg! Gij wilt dus ook seks met Pierre.

ANJA: Wie is Pierre?

ANDRE: Ewel uih.... Dienen blinde loodgieter.

ANJA: En waarom zou ik seks willen met een blinde loodgieter?

ANDRE: Omdat ge waarschijnlijk ook op dienen blinde site zit.

ANJA: Blinde site?

ANDRE: Waar dat ge seks met die loodgieter kunt bestellen.

ANJA: Maar enfin! Ik heb helemaal geen behoefte aan seks met een blinde loodgieter. Ik wou u gewoon vragen of het een goed idee is dat ik Ronny vanavond voorstel dat ik mij volgende week als hoofdleidster uit het scoutskamp terugtrek om een weekje langer bij hem te kunnen zijn.

ANDRE: Aaahhh!!! Ik zat wel op een totaal andere golflengte hé. En gij zoudt Ronny willen voorstellen om... Nee. Nee, dat gaat niet gaan.

ANJA: Dus gij denkt...?

ANDRE: *Terzijde.* Nee, 'k ben het zelfs zeker. *Hij kijkt nu terug naar Anja.* Volgens mij gaan ze op die korte periode nooit een vervangster kunnen vinden voor u.

ANJA: Ik ken anders wel een collega die...

ANDRE: En Ronny... Volgens mij gaat dat niet passen in zijn agenda. Druk! Druk!!!

ANJA: Druk?

ANDRE: Ah ja, 't is zijn week voor aan de sifons te werken.

ANJA: En die blinde loodgieter?

ANDRE: Die zat erbij en hij keek ernaar. *Hij lacht nu enorm.*

ANJA: En als ik u als vriend van Ronny nu vraag om volgende week zijn taak waar te nemen? *Ze kijkt nu met een lief, lachend gezicht naar André.*

ANDRE: 't Is maar dat ik dat van de week ook al doe hé. Bij hem stond er van de week 'gereserveerd'. Maar al met ne keer heeft hij 'geannuleerd'.

Doordat hij heeft 'geannuleerd' werd het bij mij ineens 'verplicht gereserveerd'. Voor volgende week stond er bij mij, 'verplicht geannuleerd' en bij hem 'gereserveerd'. Nu wilt gij dat er in plaats van bij hem 'gereserveerd', weer 'geannuleerd' staat, waardoor dat er dan bij mij dan weer 'verplicht langer gereserveerd' moet staan.

ANJA: Ge hebt het over?

ANDRE: De reservatielijst voor poepke.

ANJA: En wie is ‘poepke’?

ANDRE: *Ewel, poepke dat is... Hij wijst richting campingshuisje nr. 69. Hij neemt met zijn ene hand zijn andere vast en wijst naar de wandelweg. Ronny.*

ANJA: Dus Ronny is...

ANDRE: *Ja, hij heeft niets liever dan dat ge poepke tegen hem zegt.*

ANJA: Als troetelnaampje.

ANDRE: *Ja. Hij spreekt het overdreven sensueel uit. Poepke. Hij overdrijft nu nog meer. Poeoeoeepke. Hij gaat niet weten waar dat hij het heeft als ge hem aanspreekt met poeoeoeepke.*

ANJA: *Ze doet André na. Poeoeoeepke.*

Ze spelen het samen.

ANDRE/ANJA: Poeoeoeepke. Poeoeoeepke.

ANJA: *Gelukkig. Ooohhhh! Ze loopt weg en verlaat de wandelweg via de linkse zijkant van het podium. Poeoeoeepke.*

De deur van het fietshok gaat open en Jacoba verschijnt.

JACOBA: *Ietwat gemeen, uitdagend. Terwijl ze met de fietspomp lucht oppompt. Are you ready?*

ANDRE: *Hij neemt een houding aan vol allure. Uw prins komt er zo dadelijk aan, schoonheid. Two minutes, please.*

JACOBA: *Okay. Ze plaatst de fietspomp buiten aan de deur en trekt de deur van het fietshok terug dicht.*

ANDRE: *Volgens mij is 't meer of tijd voor van die Griekse Tji Tji Wi Di Di yoghurt. Hij loopt naar het voortuintje van campingshuisje nr. 71 en gaat achter het tafeltje staan. Hij neemt het potje yoghurt. Hij kijkt ernaar, keert het ondersteboven. Het is leeg.*

Van onder campingshuisje nr. 71 komt er een eigenaardig geluid. André kijkt die kant uit. Debby komt van onder het campingshuisje gekropen. Ze zucht, kreunt en maakt eigenaardige bewegingen met haar lichaam. Ze gaat terug op haar rug liggen en kruipt weer onder het campingshuisje.

ANDRE: *Volgens mij heeft ze een verschijning gezien.*

Via de rechtse zijkant van het podium komt Vicky aangereden met haar elektrische step op de wandelweg. Ze draagt een kort jeansjurkje met knopen en sandalen. Haar haren hangen los. Ze draagt fel roze lippenstift. Ze stopt voor campingshuisje nr. 69. Ze bemerkt André en wuift speels naar hem. Honeyyyy!

ANDRE: *Hij wuift speels naar Vicky. Poeoeoeepke! Terzijde. Oh, dat gaat hier echt verkeerd aflopen hé.*

VICKY: Ze plaatst haar elektrische step tegen de omheining van campinghuisje nr. 69 en komt nu naar André toe gelopen. **Oh, honey, ik weet niet wat dat er vanbinnen met mij aan 't gebeuren is, maar ik voel mij zo...** Ze zet twee knoopjes van haar bloes open. **Oohh.** Ze neemt zijn hand en legt het op haar borst. **Oooohhhh!!!**

JACOBA: Off. Fietshok campinghuisje nr. 69. Vrij agressief. **Max?**

ANDRE: Hij trekt zijn hand terug. **Zou het mogelijk zijn van uwen 'in pauzetoets' in te drukken en uw etalage nog een beetje toe te doen.**

JACOBA: Ze opent de deur van het fietshok van campinghuisje nr. 69. Vrij agressief. **Max!!!**

André en Vicky kijken haar kant uit.

JACOBA: Duidelijk misnoegd. Agressief. **Aaahhh!!!** Ze trekt de deur van het fietshok met een ruk weer dicht.

VICKY: Ze kijkt vragend naar André.

ANDRE: Niet op letten. Ze is op zoek achter haren hond.

VICKY: Heeft zij een hond?

ANDRE: Ja, een kruising tussen nen Sint-Bernard en nen Chihuahua. Terwijl hij haar naar de wandelweg leidt.

VICKY: Uitdagend. En misschien kan ik dan nu beter het meest romantische plekje voor ons gezellig samenzijn gaan uitzoeken?

ANDRE: Terwijl hij haar begeleidt naar haar elektrische step voor de omheining van campinghuisje nr. 69. **Een fantastisch idee. Doen. Gewoon doen.**

VICKY: Ze stapt op haar elektrische step en wuift naar André. Speels. **Honey.**

ANDRE: Hij wuift terug. Speels. **Poepke.**

JACOBA: Off. Fietshok campinghuisje nr. 69. Agressief. **Maaaaaax!!!**

JANNIE: Ze opent de voordeur van campinghuisje nr. 69. Ze draagt een sexy outfit met panterprint en loopt blootvoets. Met zwoele stem en uitdagende houding. **Nog een paar minuutjes en dan ben ik helemaal van jou, Honey.** Terwijl ze met haar handen een gebaar maakt als zijn het grijpende klauwen, gromt ze. **Gggrrr.** Ze doet de voordeur van campinghuisje nr. 69 terug dicht.

ANDRE: **Oooohhh!** Hij loopt terug naar achter het tafeltje, neemt het potje yoghurt en probeert er toch nog iets uit te lepelen. Hij stopt met de handeling. **Op is op hé.**

Onder campinghuisje nr. 71 begint Debby weer rare geluiden te maken.

AGNES: Ze komt via de voordeur van campinghuisje nr. 71 in het voortuintje. Ze draagt een korte lederen rok, een bloes met heel veel glitter en dito sandalen. **Zeg, hebt ge der al op gepeinsd welk liedje dat gij straks gaat zingen op die karaokeavond in de kantine?**

DEBBY: Off. Onder campinghuisje nr. 71. Ze maakt weer allerlei rare geluiden.

ANDRE: *Iedere keer als Debby rare geluiden maakt, doet André deze na en doet daardoor precies alsof hij de geluiden maakt.*

AGNES: *'t Is wel de bedoeling dat ge zingt hé.*

ANDRE: *Volgens mij is die Griekse yoghurt mij misvallen. Hij doet weer tweemaal de geluiden van Debby na.*

AGNES: *Volgens mij begint ge alsmaar meer op nen holbewoner te gelijken. Ze verlaat het voortuintje via de voordeur van campingshuisje nr. 71.*

JANNIE: *Ze opent de voordeur van campingshuisje nr. 69. Uitdagend. Ze gebruikt haar handen weer om klauwen van een panter na te bootsen. **Hello.** Ze komt uitdagend paraderend zijn richting uit.*

ANDRE: *Is er precies niet echt gerust in. **He... Hello.***

JANNIE: *Ze is nu bij André in het voortuintje van campingshuisje nr. 71. Uitdagend. **Ben je der klaar voor?***

ANDRE: *Ewel, ik peins dat...*

VICKY: *Off. Achter de houten schutting achteraan. **De mais is rijp!***

JANNIE: *Ze kijkt achterom naar de houten schutting. **Wie?***

AGNES: *Ze komt, al vals zingend en met veel showallures via de voordeur van campingshuisje nr. 71 in het voortuintje. **Strangers in the ...** Ze bemerkt nu Jannie. Tot André. **Met wat is die bezig?***

ANDRE: *Ewel ze... **We gingen samen een beetje repeteren voor de karaoke van van den avond hé.** Hij trekt zijn marcelleke uit en zwiert ermee boven zijn hoofd in het rond. Hij zingt het deuntje van 'Les lacs due connemara'. **La la la la la. La la la la la la la la du connemara. La la la la la.** Hij maakt nu een buiging.*

AGNES: *Tot Jannie. **En welk liedje gaat gij zingen met dienen tenue aan? 'Winterroosje' van Will Tura?***

JANNIE: *Duidelijk gepikeerd. **Oh!** Ze stapt snel naar de voordeur van campingshuisje nr. 69.*

AGNES: ***Onze panter is getemd.***

JANNIE: *Ze draait zich om bij de voordeur van campingshuisje nr. 69. Gepikeerd. **Als je maar weet dat je binne wordt verwacht, Pierre.** Ze verlaat het voortuintje via de voordeur van campingshuisje nr. 69.*

AGNES: *Tot André. **Zijt gij blind geworden misschien?***

ANDRE: ***Blind?***

AGNES: ***Pierre is toch dienen blinde loodgieter. Waarom zegt zij Pierre tegen u? En wat moet gij daarbinnen gaan doen?***

JACOBA: *Off. Fietshok campingshuisje nr. 69. Furieus. **Maaaaaxxxx!!!***

André en Agnes kijken naar de deur van het fietshok. Agnes kijkt André dan vragend aan.

ANDRE: Volgens mij zit die met een serieuze verstopping.

AGNES: Waarom roept ze dan Max in plaats van Pierre?

ANDRE: Omdat... Omdat Pierre zijn schoonbroer gevraagd heeft om te komen helpen. En nu moet ik efkes naar... *Hij loopt naar de tussenomheining toe.*

AGNES: En waarom heeft zij, als zijn schoonbroer komt, u dan nodig?

ANDRE: Omdat hij even blind is of zijn schoonbroer. *Hij loopt door naar de deur van het fietshok van campinghuisje nr. 69.*

AGNES: En wat zit zij dan in dat vélokot te doen?

ANDRE: *Hij neemt de fietspomp die buiten aan de deur staat en pompt lucht. Omdat ze ook nen platten band heeft. Hij gaat het fietshok van campinghuisje nr. 69 binnen en trekt de deur achter zich dicht.*

AGNES: **Holbewoner.** *Ze kijkt hem even na, draait zich dan en doet alsof ze een micro in haar hand heeft en begint met veel showallures vals te zingen. Stangers in the night. La la la la la. Terwijl ze via de voordeur van campinghuisje nr. 71 het voortuintje verlaat. Stangers in the night. La la la la la laaaaa.*

DEBBY: *Ze komt van onder campinghuisje nr. 71 gekropen. Haar eerder stroeve bewegingen gaan over in sierlijke, sensuele bewegingen.*

ANDRE: *Hij komt uit het fietshok met de fietspomp in zijn hand. Hij gaat op weg naar de voordeur van campinghuisje nr. 71. En nu heb ik wel echt van dienen Tji Tji Wi Di Di poeier nodig hé.*

DEBBY: *Terwijl André richting de voordeur van campinghuisje nr. 71 komt, trekt Debby haar blauw gebreide trui uit en gooit hem achter zich weg. Hallooo. Ze knipoogt en met een sierlijke schouderbeweging.*

ANDRE: *Terzijde. Volgens mij heeft ze nu echt een verschijning gezien.*

DEBBY: *Ze brengt haar hand naar haar mond, geeft er een langgerekte kus op en gooit haar hand dan richting André. Hhmm.*

ANDRE: *Terzijde. Ik peins dat ik weet wie dat er mijnen yoghurt uitgegeten heeft.*

DEBBY: *Wat denkt ge? Ze knoopt haar bloes open. Een half uurke of ineens een uurke?*

ANDRE: *Terzijde. Volgens mij is ze in haar oude gewoontes aan 't hervallen.*

VICKY: *Off. Achter de houten schutting achteraan. De mais is rijp!*

ANDRE: *Hij gaat bij Debby en blaast lucht op haar met de fietspomp.*

DEBBY: *Hei, wat is de bedoeling?*

ANDRE: *U afkoelen.*

VICKY: *Off. Achter de houten schutting achteraan. Iets luider. Dat de mais rijp is!*

RONNY: *Hij komt via de linkse zijkant van het podium de wandelweg op gelopen. Hij stopt voor het voortuintje van campinghuisje nr. 71. En...go!!! Hij sprint nu naar de rechtse kant van het podium en verdwijnt.*

DEBBY: *Ik denk dat ik heb waar gij naar op zoek zijt. Ze komt nu met haar gezicht heel dicht bij dat van André.*

ANDRE: *Hij trekt zijn gezicht iets achteruit. En... go!!! Hij sprint Ronny achterna. Hij verlaat de wandelweg via de rechtse kant van het podium.*

DEBBY: *Misnoegd. Aaahhh! Ze verlaat het voortuintje via de voordeur van campinghuisje nr. 71.*

JANNIE: *Ze opent de voordeur van campinghuisje nr. 69. Pierre? Ze wacht even. Pierre!! Misnoegd omdat er geen reactie komt, trekt ze de voordeur van campinghuisje nr. 69 terug dicht.*

Ronny en André komen via de rechtse zijkant samen de wandelweg opgelopen.

ANDRE: *Die is dus echt weer prostituee geworden hé.*

RONNY: *Door met dat kruis op den dijk rond te lopen? Hij stopt op de wandelweg voor het voortuintje van campinghuisje nr.71.*

ANDRE: *Door nen hele pot yoghurt met twee van die Tji Tji Wi Di Di poeders erin op t' eten.*

RONNY: *Ziet ge welk dat die Chinese poeder werk hé.*

ANDRE: *Ja, maar bij de verkeerde. 't Was wel de bedoeling dat ik mij meer Tji tji wi di di ging voelen hé.*

RONNY: *Ik dacht dat gij dat niet nodig had.*

ANDRE: *Voor die madam die ik van u moest overpakken niet, nee. Maar ondertussen heeft den helft van de madammen van de camping nen blinde loodgieter nodig. Ik heb dus echt nog een paar van die stand up poederkes nodig hé.*

RONNY: *Terwijl hij het doosje met poedertjes uit de zak van zijn trainingsvest haalt. Ge weet toch nog dat dat poepke van nummer negenzestig vanaf volgende week niet meer van u, maar van mij is. Hij geeft André het doosje met de poedertjes. Het zijn wel de laatste hé.*

ANDRE: *Dat was wel wat dat wij afgesproken hadden voor dat gij zelf een poepke geworden zijt.*

RONNY: *Die vrouwen doen u echt wel doorslaan hé.*

ANDRE: *Ge zijt dus nog niet op d' hoogte.*

RONNY: *En van wat zou ik dan wel op d' hoogte moeten zijn?*

ANDRE: *Ah natuurlijk zijt ge nog niet op d' hoogte. Ge kunt nog niet op d' hoogte zijn.*

RONNY: Ik vrees ook dat ik nog niet op d' hoogte ben van wat dat ik eigenlijk nog niet op d' hoogte kan zijn. En waarom ben ik nog niet op d' hoogte van wat dat ik eigenlijk nog niet op d' hoogte kan zijn?

ANDRE: Omdat zij u het maar vandenavond ging vragen.

RONNY: En wie gaat er mij wat vragen?

ANDRE: Anja gaat u vragen of dat het oké is dat ze nog den helft van volgende week ook blijft logeren.

RONNY: Maar ik heb volgende week wel nen anderen naam in mijnen agenda geschreven hé.

ANDRE: Dat weten wij, maar dat weet zij niet hé.

RONNY: Die moet toch naar dat kamp van de scouts.

ANDRE: Ja, maar ze is zodanig verliefd op u dat ze nen collega ga vragen om haar voor die paar dagen te vervangen.

RONNY: Maar dat verliefd zijn op mij is voor niets nodig.

ANDRE: Dat weten wij, maar dat weet zij niet hé.

RONNY: Dus...

ANDRE: Gaat ge uw play list voor volgende week moeten aanpassen.

RONNY: En blijft gij een paar dagen langer Pierre.

ANDRE: Dat gaat van bol.com afhangen hé.

RONNY: Van...?

ANDRE: Of dat zij op tijd die Tji Tji Wi Di Di poederkes geleverd krijgen uit China.

RONNY: En die Anja is dus verliefd geworden op mij.

ANDRE: Ja, en daarom ga ze u vandenavond aanspreken met 'poeoeoepeke'.

RONNY: 'Poeoeoepeke'?

ANDRE: Dat wordt vanaf vandenavond uw troetelnaampke.

RONNY: Maar ik wil helemaal haar 'poeoeoepeke' niet zijn. Bij mij was dat gewoon een verzetje.

ANDRE: Een vakantielief.

RONNY: *Geërgerd.* Een vakantielief, ja.

ANDRE: Blankenbergse campingseks tussen vijftien en tweeëntwintig augustus.

RONNY: En zo gaan we het ook houden.

ANDRE: Maar die gaat dat waarschijnlijk al geregeld hebben dat zij een paar dagen langer blijft hé.

RONNY: En waarom zou zij dat al geregeld hebben?

ANDRE: Omdat ik gezegd heb dat jij dat fantastisch zou vinden als zij u met poeoeoepeke zou aanspreken.

RONNY: Waarom moet jij u met mijn amoureuus leven?

ANDRE: Gij vindt dus dat ik... En wiens schuld is het dat ik aan de Tji Tji Wi Di Di poeders zit?

RONNY: Ik ga mijn avontuurke met nummer negenenzestig dus kunnen vergeten omdat meneer hier vindt dat ik volgende week voor 'poeoeoepeke' moet spelen.

De voordeur van campinghuisje nr. 69 gaat open en Jannie verschijnt in haar panteroutfit.

JANNIE: Verleidelijk. Jaaaa?

RONNY: Tot André. Wat gebeurt er?

ANDRE: Ge hebt ze geroepen.

RONNY: Wie?

ANDRE: Poepken één.

JANNIE: Ze komt uitdagend bij André en Ronny. Ze streelt André zijn borst. Wat denk je? Kunne we?

ANDRE: Speels. Hij praat Hollands. We kunne... Hij praat weer zijn eigen taal. Binnen twee minuutjes. Juist hier nog ne keer het werkschema overlopen voor volgende week met mijnen beste maat en dan ben ik er.

JANNIE: Speels. Beloofd?

ANDRE: Speels. **Beloofd. Two minutes.** Hij neemt haar mee naar de voordeur van campinghuisje nr. 69. Speels. **Two little minutes.** Hij slaat zachtjes op haar kont terwijl hij haar campinghuisje nr. 69 laat binnenstappen en de deur dichttrekt.

RONNY: Kunt ge u nu voorstellen dat ik een avontuurke met zo nen panter moet missen omdat jij vindt dat ik 'poeoeoepeke' moet zijn naaste week.

Boven de houten omheining achteraan verschijnt het hoofd van Vicky.

VICKY: Verleidelijk. Jaaaa?

RONNY: Tot André. Wat gebeurt er?

ANDRE: Terwijl hij terug bij Ronny komt. Ge hebt ze geroepen.

RONNY: Wie?

ANDRE: Poepke numero twee.

VICKY: Verleidelijk. De mais is anders echt wel rijp, honey.

ANDRE: Hij gaat bij Vicky aan de houten wand achteraan. Speels. **Ik kom. Two minutes.** Juist hier...

VICKY: *Speels. En ge zijt zeker dat ge niet aan het liegen zijt?*

ANDRE: *Speels: Ik zou niet durven.*

VICKY: *Ze wuift ondeugend naar hem. Haar hoofd verdwijnt achter de houten achterwand.*

RONNY: *Het is dus toch waar.*

ANDRE: *Wat is ter waar?*

RONNY: *Dat ge niet schoon moet zijn om succes te hebben bij de vrouwen. Hij loopt de wandelweg op en verlaat het podium via de rechtse zijkant.*

ANDRE: *Hij loopt naar het tafeltje in de voortuin van campinghuisje nr. 71. Hij neemt het potje yoghurt. Hij gaat op weg naar de voordeur van campinghuisje nr. 71.*

Uit de voordeur van campinghuisje nr. 71 komt Debby. Ze heeft een totale transformatie ondergaan. Haar haren zitten door elkaar. Ze is fel gegrimed en ze draagt kledij van Agnes. Een panterprint legging met een nauw aansluitende bloes en schoenen met heel hoge hakken.

ANDRE: *Hij merkt Debby op. Zeg dat het geen waar is hé! Der lopen hier nu al twee stiefmoeders rond.*

DEBBY: *Met een zwoele stem. Hallooo. Ik denk dat ik heb waar gij naar op zoek zijt. Ze neemt een uitdagende pose aan.*

ANDRE: *Hij komt bij Debby. En ik peins niet dat gij Griekse yoghurt in uwen binnenzak zitten hebt. Hij loopt snel via de voordeur campinghuisje nr. 71 binnen.*

DEBBY: *Misnoegd. Aaahhh! Ze stapt de wandelweg op en verlaat deze via de rechtse zijkant van het podium.*

ANDRE: *Hij komt uit de voordeur van campinghuisje nr. 71 het voortuintje in gelopen met in zijn hand een potje Griekse yoghurt. Hij gaat snel naar achter het tafeltje en begint met twee zakjes poeder in de yoghurt te doen. Dan roert hij in de yoghurt.*

De deur van het fietshok gaat open en Jacoba verschijnt. Uitdagend stapt ze over de tussenomheining en komt bij André aan het tafeltje in het voortuintje van campinghuisje nr. 71.

JACOBA: *Ze mept met het zweepje op zijn kont. Hey.*

ANDRE: *Hij kijkt naar Jacoba en weet niet echt meer waar hij het heeft. He... Hey.*

AGNES: *Off. Campinghuisje nr. 71. Ze zingt uit volle borst, maar vals. Strangers in the night. La la la la la. Strangers in the night. La la la la laaaaa.*

JACOBA: *Misnoegd. Té is té.*

ANDRE: *Tegen wie zegt ge het. Hij neemt haar het zweepje af, slaat ermee op haar kont en begeleidt haar ondertussen naar de zijkant van campinghuisje nr. 71. Hij doet haar zitten.*

JACOBA: *Wat is de bedoeling?*

ANDRE: *Gij zijt Sneeuwvitje en volgens mij is de boze stiefmoeder in aantocht. Hij doet haar op haar rug liggen en verplicht haar door met het zweepje op haar te tikken, onder het campingshuisje te kruipen.*

JANNIE: *Opent de voordeur van campingshuisje nr. 69. Ze ziet André die op zijn knieën bij campingshuisje nr. 71 zit. **Helloooo.** Ze wuift speels naar hem.*

ANDRE: *Hij kijkt om en bemerkt Jannie. **He...Helloooo.** Hij wuift speels naar haar.*

AGNES: *Off. Campingshuisje nr. 71. **Andrééé?***

ANDRE: ***Ohhh!** Hij loopt snel naar campingshuisje nr. 69. Hij wuift nog eens wanneer hij bij Jannie is. **Helloooo.** Hij neemt haar vast en duwt haar campingshuisje nr. 69 binnen. Hij volgt haar en sluit de deur af.*

AGNES: *Ze komt via de voordeur uit campingshuisje nr. 71. **Andréééé??!!!** Ze kijkt om zich heen. Ze gaat naar achter het tafeltje in het voortuintje van campingshuisje nr. 71. Ze neemt het potje Griekse yoghurt. Bedenklijk. **Ongemakkelijk** geworden van yoghurt t' eten. Ze eet twee lepels van de yoghurt. **Een slapoor dat is 't.** Terwijl ze potje yoghurt uitlepelt, gaat ze terug naar de voordeur van campingshuisje nr. 71. Ze zingt weer vals uit volle borst. **Strangers in the night. La la la la la. Strangers in the night. La la la la la laaa.** Ze gaat via de voordeur campingshuisje nr. 71 binnen.*

ANDRE: *Hij komt via de voordeur uit campingshuisje nr. 69. Hij loopt naar het tafeltje in het voortuintje van campingshuisje nr. 71. **Tji Tji Wi Di Di. Dringend.** Hij komt nu achter het tafeltje. Hij bemerkt dat het potje yoghurt weg is. **Tji Tji Wi... Di Di.***

AGNES: *Ze komt, terwijl ze dezelfde geluiden maakt als wanneer Debby van de yoghurt had gegeten, via de voordeur uit campingshuisje nr. 71.*

ANDRE: *Hij bemerkt Agnes. Hij slaat zijn hand voor zijn ogen. **Zeg dat het niet waar is hé.***

AGNES: *Ze maakt nu allerlei rare bewegingen.*

ANDRE: ***Scheelt er iets?***

AGNES: *Vrij sensueel. **'t Is lang geleden dat ik mij zo goed gevoeld heb.***

De deur in de achterwand gaat open en Vicky verschijnt.

VICKY: ***'t Is om te zeggen dat de mais nu echt wel rijp is.***

ANDRE: *Hij wendt zich af. Pijnlijk. **Ooohhh.***

JACOBA: *Ze komt van onder campingshuisje nr. 71 gekropen.*

ANDRE: *Hij kijkt naar Jacoba en wendt zich dan weer af. Pijnlijk. **Ooohhh.***

JANNIE: *Ze opent voordeur van campingshuisje nr. 69.*

ANDRE: *Hij kijkt naar Jannie. Pijnlijk. **Nog meer ooohhh.***

ANJA: *Ze komt via de rechtse zijkant van het podium op de wandelweg gelopen. Ze bemerkt André. **André!!! Hij heeft 'ja' gezegd.** Ze komt nu in het voortuintje van campingshuisje nr. 71.*

AGNES: *Ze maakt twee keer heel rare geluiden.*

Iedereen kijkt haar eigenaardig aan.

AGNES: Wie heeft er ‘ja’ op ‘wat’ gezegd? En wat zit zij ander ons vakantiehuis te doen?

ANDRE: Ewel ze... Ze is nog altijd op zoek achter Max.

AGNES: Zit die schoonbroer van die blinde loodgieter die ook blind is onder ons vakantiehuis? Gaat hij onze sifon maken?

VICKY: Max is toch haar hond.

ANJA: Nee, Max is de naam van de prins van Sneeuwwitje.

AGNES: *Ze maakt een eigenaardig geluid. Sneeuwwitje? Ze maakt nu ook nog wat eigenaardige bewegingen.*

ANJA: Ja, zij speelt toch Sneeuwwitje in dat toneelstuk dat vandenavond in de kantine opgevoerd wordt.

AGNES: En in dat toneelke rijdt Sneeuwwitje met haar vélo rond.

ANJA: *Met een lachje. Sneeuwwitje rijdt met haar vélo...?*

AGNES: Zal wel zijn, waarom moest André anders haar band gaan oppompen.

ANJA: *Al lachend. En rijdt ook prins Max met ‘de vélo’?*

AGNES: Dienen prins wordt gespeeld door nen hond of wat?

ANJA: Nee, Max is de naam van de prins en wordt gespeeld door André.

RONNY: *Hij komt via de rechtse zijkant van het podium op de wandelweg gelopen.*

ANJA: *Ze ziet Ronny. Ze loopt tot bij hem op de wandelweg. Ho, Poeoeoepeke, gaan we vanavond samen gaan kijken naar Sneeuwwitje?*

JANNIE/VICKY: Poeoeoepeke?

JANNIE: Jij spreekt hem aan met ‘poeoeoepeke.

ANJA: Uih...? Ja. En is dat een probleem voor u?

JANNIE: Nee. Maar dan is het wel echt toevallig dat iemand ook mij als troetelnaampje peoeoeoepeke heeft gegeve.

VICKY: Ah ja? En wie mag dat dan wel zijn die u als ‘troetelnaampje poeoeoepeke heeft gegeve?’

JANNIE: Diegene met wie ik straks op stap ga. Pierre.

AGNES: Hebt gij een affaire met dienen blinde loodgieter?

JANNIE: Loodgieter?

AGNES: Wel ja, Pierre van die site waar dat ge blinde loodgieters kunt bestellen.

JANNIE: Ik mag er niet aan denke een affaire te moete hebbe met een blinde loodgieter.

JACOBA: *Venijnig. Ze kijkt naar André.* Maar als mijn collega niet heeft afgesproke met Pierre, de blinde loodgieter, met welke Pierre heeft ze dan wel afgesproke?

ANDRE: *Hij praat Hollands.* 'k Zou 't niet wete.

ANJA: *Tot Jannie.* Ge hebt dus niet affaire met Pierre, de blinde loodgieter, maar met een andere Pierre.

JANNIE: *Geërgerd.* Als het effe kan, ja. Ik heb vanavond een afspraakje via een datingsite met een man die zich op die site Pierre noemt.

AGNES: 't Wordt ingewikkeld hé. *Al lachend.* Voor 't zelfde geld heet haren amigo in 't echt Ronny of André! *Ze zet een knoopje van haar zomerjurk open.* Dat wordt hier echt warm hé zeg.

JACOBA: *Doortrapt speels.* Ja, misschien is André wel Pierre van de site.

AGNES: Bij de zaak blijven, hé kind. Mijnen André is de prins. Max, de prins die de vélobanden van Sneeuwwitje opgepompt heeft.

JACOBA: *Tot André.* Venijnig. Dus jij bent niet toevallig ook Pierre?

ANDRE: *Hij wijst Jacoba speels terecht met zijn wijsvinger.* Ik ben niet Pierre, ik vervang Pierre omdat den echte Pierre het niet zag zitten. Hij had op het onverwachts een ander karweitje.

VICKY: Dus de echte Pierre is hier nog niet geweest.

ANDRE: Nee, want hij kan hem maar vanaf midden volgende week vrijmaken.

ANJA: En mocht hij niet komen, dan kan Ronny hem vervangen.

ANDRE: Dan kan Ronny, Pierre worden. *Al lachend.* En kan Jannie, Anja worden. Graaaaapje!

JACOBA: *Venijnig.* Maar met wie heeft mijn collega dan vanavond een afspraak in dat maisveld?

ANDRE: Met honey!

VICKY: *Tot Jannie.* Hebt gij vanavond...?

JANNIE: Ik heb vanavond om tien uur een afspraak met honey in het maisveld hier om de hoek, ja. En jij wil dat wete omdat...?

VICKY: Omdat ik vanavond om tien uur ook een afspraak heb met... *Ze aapt nu Jannie na.* '...honey in het maisveld hier om de hoek'.

ANDRE: *Wijzend naar Anja.* Speels. En zij heeft vanavond een afspraak met poeoeoepeke!

AGNES: *Ze gaat heel verleidelijk naar André en neemt hem vast.* En ik ga vandenavond met mijne prins naar dat toneelke van Sneeuwwitje gaan kijken. *Ze kust hem.* En wie speelt er eigenlijk de stiefmoeder?

ANDRE: *Speels. Gij. Graaapje!*

AGNES: *Ze zet nog een knoopje van haar kleed open. Mens, dat is hier warm. Dus het troetelnaampke van dienen blinde loodgieter is honey.*

ANJA: *Maar nee, want... Ze wijst op Jannie. ...zij wil helemaal niks beginnen met een blinde loodgieter.*

JANNIE: *Verveeld. Het troetelnaampje van Pierre van de site is Honey.*

JACOBA: *Venijnig. En het troetelnaampke van de man waarmee Vicky vanavond in de mais heeft afgesproken is toevallig ook Honey?*

AGNES: *Ze lacht en maakt heel speelse bewegingen. Volgens mij zit honey vandenavond met een dubbele boeking! Ze haalt een paar keer genotvol adem. Hooo!! Die Griekse yoghurt is echt nen aanrader.*

JANNIE: *De vraag is: zijn er twee honey's of is er één honey voor de twee?*

De deur in de achterwand gaat open en Debby verschijnt.

DEBBY: *Ze kijkt naar André. Met een zwoele stem. Hallooo. Ik denk dat ik heb waar gij naar op zoek zijt. Ze neemt een uitdagende pose aan.*

ANDRE: *Hij loopt naar het kruis van Debby dat tegen de achterwand in het voortuintje van campingshuisje nr. 71 staat. Stoort het als ik eerst nen dag of twee op retraite ga? Hij loopt met het kruis de wandelweg op en verdwijnt via de rechtse zijkant van het podium.*

Black Out